KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta * Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 17 V. 1937 — Kuusipäivän 3:s päivä — Torstaina tammikuun 21 p:nä

Leninin lipun alla olemme voittaneet taisteluissa Lokakuun vallankumouksen puolesta.

Leninin lipun alla olemme saavuttaneet ratkaisevia menestyksiä taistelussa sosialistisen rakennustyön voiton puolesta.

Tällä lipulla voitamme proletaarisessa vallankumouksessa koko maailmassa.

Eläköön leninismi!

STALIN

Tammikuun 21 p:nä v. 1924 kuoli Gorkassa maailman proletariaatin palavasti rakastama johtaja V. I. LENIN

LENIN JA STALIN GORKASSA VUONNA 1922.

(Sojuzfoto)

Leninismi elää ja voittaa

Kolmetoista vuotta on kulunut bolshevistisen puolueen perustajan, sosialistisen rakennustyön perustanlaskijan, maailman proletariaatin johtajan, ihmiskunnan suurimman neron Vladimir Iljitsh Leninin kuolemasta. Kolmetoista vuotta on Sovettiliiton työtätekevät kulkeneet ilman Leniniä leniniläistä tietä Leninin parhaimman taistelutoverin, hänen työnsä jatkajan ja edelleen kehittäjän, suuren Stalinin johdolla.

Kun 13 vuotta sitten levisi surusanoma Leninin kuolemasta, niin riensivät porvarilliset politikoitsijat ja II internatsionaalen surullisen kuuluisat sankarit julistamaan "kommunistisen kokeilun romahdusta". Ja kaikki bolshevismin viholliset nostivat kiukkuisen taistelun puoluetta ja sen leniniläistä Keskuskomiteaa vastaan.

Sosialismin rakentamismahdollisuuden kieltäminen maassamme työläisten ja talonpoikain voimilla oli vastavallankumouksellisen trotskilais-zinovjevilaisen joukkion teesinä. Niiden ohjelmana oli kapitalismin restauratsio.

Sen tien ja niiden taistelukeinojen, joita ilman ei voida loppuun rakentaa sosialismia, kieltäminen on ollut oikeistoluopureiden menshevistisen ideologian ytimenä, oikeistoluopureiden, jotka muodollisesti ovat tunnustaneet sosialismin rakentamismahdollisuuden maassamme, mutta käytännössä taistelleet sitä vastaan.

Leninin mainioimman oppilaan ja hänen työnsä nerokkaan jatkajan, suuren toveri Stalinin johdolla on bolshevistinen puolue murskannut ja tuhonnut trotskilaisten ja muiden puolueen ja sosialismin vihollisten yritykset puolueemme hajoittamiseksi, sen rautaisen kurin heikentämiseksi ja lujittanut rivinsä sekä horjumatta toteuttanut leniniläistä linjaa, puhdistaen keskuudestaan kaikki opportunistiset ainekset. Puolue on täydentänyt rivinsä parhaimmilla työläisillä, kasvattaen heidät leninismin hengessä mainehikkaiksi sosialismin rakentajiksi.

Leninin haudan ääressä vannoi toveri Stalin Sosialististen Sovettitasavaltain Liiton toisessa sovettien edustajakokouksessa koko puolueen nimessä juhlallisen valan pitää korkealla Leninin suuri, voittamaton lippu ja viedä se kommunismin täydelliseen voittoon. Mahtavina, sytyttävinä kiirivät tämän valan voitonvarmat sanat maapallomme kaikille äärille. Ne ovat mobilisoineet miljoonia ja miljoonia työtätekeviä ja siirtomaaorjia leppymättömään taisteluun leninismin lipun alla kapitalistisen järjestelmän hävittämiseksi ja proletariaatin diktatuurin pystyttämiseksi kaikissa maissa.

Lenin osoitti, että ihmiskunta ei saavu kommunismiin muuten kuin proletariaatin diktatuurin kautta. Tämän tajuavat nyt yhä suuremmat ja suuremmat joukot maailman kaikilla äärillä.

Leninismi elää ja voittaa!

Lenin jätti työtätekevälle ihmiskunnalle suurenmoisen perinnön. Bolshevistinen puolue ja maamme työtätekevät ovat toveri Stalinin johdolla säilyttäneet, lujittaneet ja moninkertaistuttaneet tämän perinnön, kohottaen leninismin voittoisan lipun yhä korkeammalle ja korkeammalle Leninin kuoleman jälkeen on maamme työtätekevät kulkeneet leniniläistä tietä Leninin-Stalinin puolueen johdolla valtavan matkan eteenpäin. Maassamme on sosialismi voittanut lopullisesti ja peruuttamattomasti.

"Sovettiyhteiskuntamme on päässyt siihen, että se on jo toteuttanut pääpiirteissään sosialismin, luonut sosialistisen järjestelmän, s.o. toteuttanut sen, jota marxilaiset sanovat toisella nimellä kommunismin ensimäiseksi eli alemmaksi asteeksi. Meillä on jo siis toteutettu pääpiirteissään kommunismin ensimäinen vaihe, sosialismi" (Stalin).

Tämä on ollut mahdollista siksi, että maamme työtätekevät ovat olleet uskollisia leninismin lipulle ja että heitä on johtanut bolshevistinen puolue, jonka johdossa on Leninin parhain taistelutoveri, hänen työnsä nerokas jatkaja ja edelleenkehittäjä, suuri toveri Stalin.

Leninismin lipun alla ovat maamme työtätekevät saavuttaneet iloisen ja onnellisen elämän. Leninismin lipun alla suuren Stalinin johdolla ovat maamme työtätekevät muuttaneet synnyinmaansa ihmiskunnan historiassa ennennäkemättömien saavutuksien maaksi elämän kaikilla aloilla. Maamme on muuttunut mahtavaksi suurteollisuuden maaksi, jolla on erinomainen raskas teollisuus ja mitä kehittynein konerakennusteollisuus. Maataloutemme on nyt maailman suurin koneellistutettu, uudella tekniikalla aseistettu maatalous kolhoosien ja sovhoosien kaikki käsittävän systeemin muodossa. Tiede ja taide on puhjennut ennennäkemättömään kukoistukseensa maamme kaikkien kansojen keskuudessa.

Leninismin lipun alla leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan pohjalla ovat maamme monilukuiset kansat saavuttaneet ennennäkemättömän taloudellisen ja kulttuurisen kehityksen. Sosialististen Sovettitasavaltojen Liitto on kasvanut ja lujittunut. Toveri Stalinin johdolla on täytetty puolueen Leninin haudalla antama historiallinen vala Sovettitasavaltojen Liiton lujittamisesta ja laajentamisesta.

"Tuloksena meillä on nyt täysin muodostunut ja kaikki koettelemukset kestänyt monikansallinen sosialistinen valtio, jonka lujuutta voi kadehtia mikä kansallinen valtio tahansa missä maapallon osassa tahansa". (Stalin)

Leninismin lipun alla saavuttamistamme voitoista tekee yhteenvedon stalinilainen Konstitutsio, jossa on kirjattuna se mitä me jo olemme saavuttaneet ja valloittaneet.

Uskollisena Leninin neuvoille on puolueemme jatkuvasti lujittanut Punaista Armeijaa. Stalinilaisten viisivuotissuunnitelmien menestyksellinen täyttäminen on tehnyt mahdolliseksi meidän armeijamme ja laivastomme varustamisen etumaisimmalla puolustustekniikalla ja sotataidolla, on tehnyt mahdolliseksi luoda Punaisen Armeijan mahtavaksi SSSR:n aseelliseksi puolustusvoimaksi, maailman mahtavimmaksi rauhan puolustajaksi.

Leninismin lipun alla voittanut sosialismin maa seisoo mahtavana, murtumattomana kalliona kapitalistimaiden meuruavan fasistisen meren keskellä, kalliona, johon särkyvät pirstaleiksi kaikki fasismin raivoisat hyökyt. Kirkkaasti loistavana majakkana osoittaa SSSR koko työtätekevälle ihmiskunnalle tien kapitalismin orjuudesta vapauteen ja onneen.

Leninismin voittoa, sosialismin voittoa julistaa kultaisin kirjaimin stalinilainen Konstitutsio maailman kaikille kansoille. Stalinilainen Konstitutsio on loistava, säihkyvä yhteenveto kaikesta siitä työstä, jonka puolue on suorittanut toteuttaakseen kommunismin nerokkaan johtajan suurenmoiset, valtavat neuvot. Se on myös säihkyvä ohjelma, joka sytyttää kapitalistimaiden työtätekevät taisteluun kapitalismia vastaan, fasismia vastaan. Se "todistaa sitä, että se, mistä miljoonat rehelliset ihmiset kapitalistisissa maissa ovat haaveilleet ja edelleenkin haaveilevat — on jo toteutettu SSSR:ssä" (Stalin).

Se "todistaa sitä, että se, mikä SSSR:ssä on toteutettu, voidaan täysin toteuttaa muissakin maissa" (Stalin).

Leninismin lipun alla Leninin-Stalinin puolueen johdolla kulkevat maamme työtätekevät eteenpäin kohti kommunismia. Entistä tiukemmin tiivistyvät maamme työtätekevät Leninin-Stalinin puolueen ympärille ja ympäröivät tulisella rakkaudella sen johtajan, kommunismin johtajan, suuren toveri Stalinin. Ja jokainen, joka yrittää kurkoittaa kätensä Leninin-Stalinin puolueen vahingoittamiseksi, sosialismin vahingoittamiseksi, suuren sovettikansan ja sen johtajien vahingoittamiseksi, tulee armotta murskatuksi. Luokkavalppauden moninkertaistuttamisella tulevat suuren synnyinmaamme työtätekevät Leninin-Stalinin puolueen johdolla juurimaan pois kirottujen trotskilais-zinovjevilaisten bandiittien ja heidän auttajiensa oikeistoluopureiden viimeisetkin jätteet, hävittämään natsionalistit viimeistä juurta myöten, tuhoamaan kaikki kansan viholliset esiintyivätpä he minkälaisella naamarilla tahansa.

Ei ole maailmassa sellaista voimaa joka voisi pysähdyttää sovettikansojen, jota johtaa Leninin-Stalinin puolue, mahtavan eteenpäinmarssin kommunismin tiellä.

Leninismin lipun alla suuren Stalinin johdolla kulkevat sovettikansat yhä uusin ja uusin voitoin kohti kommunismia.

Leninismi elää ja voittaa!

V. I. Leninin dokumentteja

VSDTP:n Pragin konferenssi, joka on merkittävänä tien viittana puolueemme historiassa, pidettiin tammikuun 18—30 p. v. 1912. Tällä konferenssilla "oli mitä suurin merkitys puolueemme historiassa, sillä se asetti rajan bolsheviikkien ja mensheviikkien välillä ja yhdisti bolshevistiset järjestöt koko maassa yhtenäiseksi bolshevistiseksi puolueeksi" (Stalin).

Alempana julkaistaan (käsikirjoituksen mukaan) Pragin konferenssin kahden päätöslauselman projektit, jotka on kirjoittanut Lenin ja jotka ovat tulleet pienillä muutoksilla konferenssin peruspäätöksiksi.

"Konstituteerausta koskevan päätöslauselman projekti" tekee yhteenvedot puolueen "pitkäaikaisesta taistelusta" likvidaattoriutta vastaan ja julistaa konferenssin puolueen korkeimmaksi elimeksi.

Resolutsion projekti "Sosialidemokratian tehtävistä taistelussa nälänhätää vastaan" on puolueemme ohjelmadokumentti talonpoikaiston monimiljoonaisten joukkojen johtamisessa tsarismin ankaran sorron ja itsevaltiuden agraaripolitiikan oloissa, jotka johtivat maan nälänhätään ja kurjuuteen.

NKP(b):n KK:n yhteydessä oleva Marxin-Engelsin-Leninin instituutti.

V. I. LENIN **V. 1912**

Päätöslauselman projekti konferenssin konstitueerauksesta

Päätöslauselma konstitueerauksesta

Ottaen huomioon,

1) että vastavallankumouksellisten mielialojen laajan vyöryn ja tsarismin häikäilemättömien vainojen aiheuttamat puolueen järjestöjen enemmistön hajoaminen ja luhistuminen puolueen käytännöllisen keskuksen, Keskuskomitean, monivuotisen puuttumisen vallitessa, ovat aiheuttaneet Venäjän sosialidemokraattisen työväen puolueen erittäin vaikean aseman;

2) että tällä hetkellä työväenliikkeen elpymisen yhteydessä on havaittavissa kaikkialla etumaisten työläisten voimistunutta pyrkimystä puolueen maanalaisten järjestöjen ennalleen pystyttämiseen ja että tällä pohjalla VSDTP:n paikallisten järjestöjen enemmistö on osoittanut valtavaa ja menestyksellistä alotetta puolueen uudestaan muodostamiseksi ja puoluekonferenssin koollekutsumiseksi;

3) että työväenliikkeen ja tsarismia vastaan käytävän vallankumouksellisen taistelun kiireellisimmät käytännölliset tehtävät (taloudellisen taistelun, poliittisen agitatsion ja proletaaristen miitinkien johto, IV duuman vaalit jne.) tekevät ehdottoman välttämättömäksi viipymättömät ja mitä energisimmät toimenpiteet täysivaltaisen ja paikallisten järjestöjen kanssa kiinteässä yhteydessä olevan käytännöllisen puoluekeskuksen jälleenpystyttämiseksi;

4) että VSDTP:n viimeisestä konferenssista kuluneen yli kolmivuotisen väliajan jälkeen ja yli kaksi vuotta kestäneiden moninaisten yritysten jälkeen kutsua koolle puolueen kaikkien järjestöjen edustajien kokous, tällä hetkellä on vihdoinkin onnistunut tiivistää Venäjän 20 järjestöä tämän konferenssin koollekutsuneen Venäjän Organisatsiokomissin ympärille, joka on tiedoittanut konferenssista kaikille sosialidemokraateille jo useita kuukausia sitten ja kutsunut konferenssiin kerrassaan kaikki puolueemme järjestöt, ilman ainoatakaan poikkeusta, jotapaitsi kaikille järjestöille oli annettu mahdollisuus osallistua konferenssiin;

5) että tässä konferenssissa, huolimatta useista raskaista vastoinkäymisistä, on edustettuna, puhtaasti yksinäisiä poikkeuksia lukuunottamatta kaikki Venäjällä toimivat järjestöt, —

— konferenssi konstitueerautuu VSDTP:n yleiseksi puoluekonferenssiksi, joka on puolueen korkein elin.

Yleisvenäläinen sovettien XVII edustajakokous päättyy tänään

Yleisvenäläisen ylimääräisen sovettien XVII edustajakokouksen päättäjäisistunto pidetään tammikuun 21 päivänä kello 12 päivällä Kremlin Suuren palatsin istuntosalissa.

V. I. LENIN JOULUKUUSSA 1919.

(Sojuzfoto)

V. I. LENIN **V. 1912**

Päätöslauselman projekti "Sosialidemokraattien tehtävistä taistelussa nälänhätää vastaan"

Ottaen huomioon,

1) että 20 miljoonan talonpojan nälänhätä Venäjällä osoittaa vielä kerran talonpoikaisjoukon, jota sortaa tsarismi ja maaorjakartanoherrojen luokka, kerrassaan sietämättömän, maailman yhdessäkään sivistyneessä valtiossa mahdottoman, puristetun aseman;

2) että tämä nälänhätä vielä kerran toteaa hallituksen agraaripolitiikan epäonnistumisen ja mahdottomuuden turvata Venäjän vähinkin normaalinen porvarillinen kehitys, kun sen politiikkaa yleensä ja maapolitiikkaa erikoisesti suuntaa maaorja-kartanoherrojen luokka, joka on vallassa oikeistopuolueiden muodossa sekä III duumassa että valtakunnan neuvostossa ja Nikolai II hovipiireissä;

3) että mustasotnialaiset puolueet (herrojen Markovien yms. johdolla) julistuksillaan duumassa ja panemalla vastuunalaisuuden "talonpoika-laiskureille", ovat johtaneet Venäjää ryöstävän tsaristis-kartanoherrajoukkion julkeuden sille asteelle, että kaikkein takapajuisimmiltakin avautuvat silmät ja kaikkein välinpitämättömimmätkin joutuvat kuohuksiin;

4) että hallituksen harjoittama nälkäisten avustamisen vastustaminen, poliisihangottelut zemstvoihin nähden, jotka suorittavat keräyksiä ja organisoivat ruokalakomiteoita yms., aiheuttavat mitä laajinta tyytymättömyyttä vieläpä porvaristossakin;

5) että liberaalis-monarkistinen porvaristo, auttaen lehdistönsä kautta tiedoittamaan yhteiskunnalle nälästä ja hallituksen käyttäytymisestä, toiselta puolen, on perustuslaillis-demokraatin Kutlerin muodossa ottanut III duumassa sellaisen maltillis-oppositsiokannan, joka ei missään tapauksessa voi tyydyttää demokratiaa, aivan samoin kuin ei voida tyytyä kysymyksen filantrooppiseen asettamiseen nälkäisten avustamisessa, mikä kanta on liberaalien enemmistöllä;

6) että työväenluokan keskuudessa, kokonaan riippumatta siitä taloudellisen aseman huononemisesta, mikä johtuu nälkäisten ja työttömien luvun lisääntymisestä, on havaittavissa luonnonvoimainen pyrkimys keräyksien suorittamiseen nälkäisten hyväksi ja muuhun avustamiseen ja että tätä pyrkimystä, mikä on luonnollinen jokaiselle demokraatille, puhumattakaan sosialisteista, on kaikkien sosialidemokraattien kannatettava ja ohjattava luokkataistelun hengessä;

— konferenssi päättää, että

a) on välttämätöntä jännittää kaikki voimat propagandan ja agitatsion laajentamiseksi väestön laajojen joukkojen ja erikoisesti talonpoikaiston keskuudessa, selittäen nälänhädän olevan yhteydessä tsarismin ja koko sen politiikan kanssa, levittäen maaseudulla agitatsiotarkoituksessa ei ainoastaan sosialidemokraattien ja trudovikkien, vaan myös sellaisten tsaarin ystävien kuin Markov toisen duumassa pitämiä puheita ja levittäen sosialidemokratian poliittisia vaatimuksia: tsaristisen monarkian kukistaminen, demokraattisen tasavallan perustaminen, kartanoherrojen maiden takavarikoiminen;

b) on kannatettava työläisten pyrkimystä avustaa, mikäli mahdollista, nälkäisiä, neuvoen suuntaamaan lahjoitukset poikkeuksetta duuman sosialidemokraattiselle fraktsialle, työväen lehdistöön tai työväen kulttuurivalistus- ym. yhdistyksille jne. ja muodostaen erikoisia sosialidemokraattien ja demokraattien jatsheikkoja liityttäessä nälkäisten avustusryhmiin, komiteoihin tai komisseihin;

c) on pyrittävä ohjaamaan demokraattinen kuohunta nälänhädän johdosta demonstratsioihin, joukkotilaisuuksiin, miitinkeihin ja joukkojen tsarismia vastaan käymän vallankumouksellisen taistelun alun muihin muotoihin.

Konstitutsion lopullisen tekstin vahvistamista varten valitun Redaktsionikomissin kokoonpano

RSFSR:n Konstitutsion tekstin lopullista määrittelemistä varten edustajakokous muodosti 164 toveria käsittävän Redaktsionikomissin. Komissin kokoonpanoon kuuluvat m.m. tt. **Stalin, Molotov, Kaganovitsh, Andrejev, Ordzhonikidze, Voroshilov, Zhdanov, Kalinin** (Komissin puheenjohtaja), **Sulimov.**

Karjalasta Komissin kokoonpanoon on valittu tt. **N. V. Arhipov** — Karjalan ASSR:n TpKK:n puheenjohtaja ja **P. I. Bushujev** — Karjalan ASSR:n Sovnarkomin puheenjohtaja.

Suomen presidentin valitsijamiesvaalien tulokset

Helsinki, 18 tammik. (TASS). Tammikuun 15 ja 16 päivinä Suomessa valittiin valitsijamiehet, jotka helmikuun 15 päivänä valitsevat Suomen valtion presidentin. Vaaleihin osallistui yli 1.090 tuhatta valitsijaa — melkein 30 tuhatta enemmän kuin vuonna 1931.

Sosialidemokraattinen puolue sai 340 tuhatta ääntä (vastoin 250 tuhatta vuonna 1931); kokoomuspuolue — 246 tuhatta ääntä (vastoin 180 tuhatta); maalaisliittolaiset — 185 tuhatta ääntä (vastoin 167 tuhatta); edistysmielisten puolue — 152 tuhatta ääntä (vastoin 160 tuhatta); ruotsalaisen puolueen oikeistolainen sivusta — 101 tuhatta ääntä (vastoin 74 tuhatta). Fasistit, jotka vuoden 1931 vaaleissa eivät itsenäisesti esiintyneet, saivat 76 tuhatta ääntä.

Tammikuun 21 päivänä kello 7 illalla Keskuskulttuuritalolla pidetään puolue-, sovetti-, nuorisoliitto- ja ammattiliittoaktiivin ja tuotantolaitosten stahanovilaisten YLEISKAUPUNKILAINEN SURUKOKOUS, joka omistetaan V. I. LENININ XIII kuolinvuosipäivälle.

Sisäänpääsy kutsulipuilla.

NKP(b):n KAUPUNKIKOMITEA **KAUPUNKISOVETTI**

Kolmetostu vuottu Leninin zaviettoi myö

Kolmetostu vuottu on proijinuh siit päiväspäi, konzu kuoli meijän muan rahvahan utshiitelju i vozhdju, kaiken muailman ruadai rahvahan vozhdju tovarishu Vladimir Iljitsh Lenin.

Kuoli Lenin, no hänen opastukset, leninizmu, eläy. Leninizmu eläy jogahizes meis. Leninin zavietat ollah elokses aivin i hänen ozutettuo dorogua myöte matkuammo aino toko edehpäi i edehpäi Leninin parahan utsheniekan, vernoin lenintsan, armahan Stalinin rukovodstval. Armas Stalin viey meidy vernoidu Leninskoidu dorogua myöte.

Stalinin rukovodstval, Leninin andamie zaviettoi myöte olemmo jo noussuh sotsializman ensimäizel pordahal i matkuammo ielleh kohti sotsializman jälgimäisty porrastu — kommunizmua kohti.

Konzu otettih käyttöh uuzi ekonomitsheskoi politiikku, jo siit Lenin omassah vyistupleenies sanoi, shto nepovskois Rossies roiteh sotsialistitsheskoi Rossie. Tämä Leninin sanondu on roinnuh meil kaikil jo nähtäväksi. Leninin sanat ollah mendy toveksi. Täs parahasti paistah ne kuldaisil kirjaimil kirjutetut sanat kudamat ollah kirjutetut meijän stalinskoih Konstitutsieh, meijän hosjaistvan osnoovois, rahvahan pravois i muis. Siit paistah tovarishu Stalinin azumas dokluadas sanotut sanat, shto myö olemmo astunuh sotsializman ensimäizeh kohtah i siit, shto kai meijän elaigu on muuttunuh.

A muga vet ongi. Oppikkuavai jogahine suaha mustoh net aijat mit oldih kerras voinan jälgeh i oppikua niidy nygöi sravnjivaija nygöizeh elaigah niijen välil eron lienöy tundemah jogahine.

Ga ni loitokse ei pie mennä etshimäh primieroi leninizman suuris voittolois. Kahten pjatiletkan aigah on muuttunuh meijän kai elaigu i ekonomiikku. Meijän muas ollah noustu uuvvet predprijaatiet kuduat ollah laittu ihan uuvven tehniekan mugah i kus ollah mashinat tehniekan jälgimäizien dostjisheenieloin mugah azutut. Nygöi meijän muas omat zavodat voijah luadjie hotj mittuine tahto mashin, a enne pidi mashinoi tuuvva muis mualois päi. Yksi ylen prostoine primieru: kaikin tietäh se, shto kui Lenin duumaitshi siit, shtobi suaha peldoloi kyndämäh 100 tuhattu traktorua i mittuot se andaistulokset. Se oli vie sih aigoi konzu myö emmo malttanuh luadjie i emmo voinuh luadjie omas muas traktoroi. A nygöi. Nygöi on toine dielo. Nygöi on piäl 400 tuhanden traktoran, nenie staljnoloi hebozie, kudamat kyläs autetah peldoloin kynnändiä i muudu ruaduo. Tämän piäl vie on 100 tuhattu kombainua.

Nygöi miän omat sovetskoit savodat laskietah algaen vuuvves 1935 piäl suan tuhanden traktoran vuvves. Netshe vet on suuri voitto. Netshe on Leninin zavietoin vyipolnimistu.

Toine ylen vuazhnoi primieru on eloktroenergien valmistuksen lizhävyndy. Lenin ylen suurdu zabottua andoi sil, shtobikui olis piettu elektrofikatsiedu. Leninin loosungannu oli: "Kommunizmu — se on Sovetskoi vlasti plus kaiken muan elektrofikatsie" (Lenin 26 kniigu str. 46). Myö vie vuonnu 1928 olimmo ylen loitton edumaizis mualois elektroenergien valmistuksen alal. No ei enembiä nygöi. Kahten pjatiletkan aigah olemmo stroinuh suuren miärän uuzie elektrostantsieloi i voimmo sanuo, shto tänä vuonnu miän mua astuu toizel sijal kaikes muailmas elektroenergien valmistuksen alal. I tämä on suuri voitto Leninin zavietoin täyttämizes. Se on leninizman suuri voitto.

Kaiken elaijan Lenin andoi revolutsien dielol. Häi ylen äijän andoi vnimaaniedu rabotsholoin i krestjuaninoin sojuuzan ukreppimizeh. Lenin andoi suuren zabotan sih, shto rabotsholoin tulou auttua krestjuaninua astumah suuren kollektivnoin hosaistvan dorogal. I pidäy sanuo shto i tämän zavietan olemmo hyvin vyipolninuh sen nägöy siit, shto ni ken ei voi rikkuo nämien kahten kluasan sojuuzua. Luja on sojuuzu rabotshoin kluasan i krestjantsvan välil. Kolhosnoi stroiju on voittanuh lopuhsah. Vaikui pieni oza muas obrabitaivaijah edinoloitshnois hosaistvas olijat. Krestajanstvu on astunuh leviel kolhosnoil dorogal sil dorogal kudaman ozutti meil Lenin i kudamua myö meidy on viennyh vernoi lenintsu tovarishu Stalin.

I uuzi Konstitutsie on Leninin zavietoin vyipolnjamistu. Kai net suuret voitot mit ollah meil oldu nämien kolmentostu vuvven aigah Leninin kuollemizespäi ollah kirjutetuh suureh rahvahan vesselyön elaijan dokuumenttah stalinskoih Konstitutsieh. Tämä Konstitutsie andau vie suuremban mahdollisuuden meijän oman roodinan bohatan, kuljturnoin i vesselän elaijjan stroimisel.

Leninin zaviettu oli i se, shtobikui partien riävyt oldas puhtahat i olis luja edinstvu. I tämä zaviettu vyipolnjaihes. Partie on heittänyh riädylöis vragut sinovjevtsat-trotskistat, kudamat izmenittih Leninin zavietoil, kudamat lähtiettih vastah revolutsien savojevaanieloi, i ket niis ollah heittytty fashistoin agentoiksi ollah hävitetyt muan piäl iäreh, shtobi ei sorittas meijän sotsializman kukkival pellol nädzshja heiniä. Partie toras kaikkie opportunistoi i muiloi vraguloi vastah on lujittanuh partien edinstvua. I tämä on Leninin zavietan vyipolnimistu.

Hotjo vragut on hävitetyt no ei sua uspokoiekseh. Pidäy ollah bdiiteljnoi joga alal i kaikis kohtis, pidäy mustua, shto vragu voi löydyö kus tahto lambahan turkis. Bdiiteljnostih meidy käski i Lenin i sih meidy njeuvou i suuri Stalin. Tämä on tozhe Leninin zavietan vyipolnimistu.

Lenin on kuolluh no hänen utsheeniet eletäh jogahizes meis. Hänen zaviettoi hyvin vyipolnjaitshemmo aivin, joga sijas i joga dielos.

Eläkkäh leninizmu.

Eläkkäh paras, vernoi lenintsu, meijän oma armas Stalin.

Leninin kuolendupäivy

Tovarishsu! Täl talvizel päiväl
Ruadai rahvas on palehtunuh,
Nägyy Leninin liitshaine seinäl,
Mustil lentoil on kabaloittu.

Olis elaigu rahvahal hyvä,
Kieli pyrgieteh pajattamah,
Vai se tuskaine ryndähie djyvöy,
Eule Leninua kuundelemas.

Diädih djällel ne kolm'tostu vuottu,
Konzu djäimmö myö sirotakse.
On bo ruaduo-gi raviedu ruattu,
Piäzi rodnoi mua bohatakse.

Paras lenintsu istuihes seväl,
otti ohdjakset omih käzih,
Njäbiel troikkaizel rahvahie vedäy
Tshomah kommunizman elokseh.

Dai djo troikkaine hilljakse tundui,
Djo myö lennämmö samoljotoil.
Nähtih enne sie starikat undu,
Nygöi unet ne tovennu on.

Nägi Lenin-gi terävil silmil
Uvven elaigaizen randaizie.
Stalin otti da suattoi-gi sylil
Meidy parahah Konstitutsieh.

Tovarishsu! Täl talvizel päiväl
Olet sinä gi palehtunuh.
Älä kyynjälie pakuta välläl,
Kova kivine bolsheviekku!

Lenin kuoli, no leninizm' eläy,
kaiken muailmuamyö levieäh.
Pyzy Leninin utshennjas lujah!
Astu Leninin dorogua-myö!

KRISUN MIIKKUL.

KUVASSA: taiteilija Bitshuginin taulu V. I. Lenin VSDTP(b):n Yleisvenäläisessä huhtikuun konferenssissa. (Sojuzfoto.)

Leninin museo

Leninin keskusmuseo Moskovassa on luotu toveri Stalinin alotteesta.

NKP(b):n KK on kiinnittänyt suurenmoista huomiota museon organisointiin. KK:n sihteerit jatkuvasti henkilökohtaisesti ovat askarrelleet museon kysymyksissä. Kaikki se auttoi verrattain lyhyessä ajassa — kahdessa kuukaudessa — uudestijärjestämään suuri rakennus, keräämään eksponaatteja ja luomaan erinomainen muistomerkki suurelle bolshevismin perustanlaskijalle. Toveri Stalinin osoituksen mukaan on museoon keskitetty kaikki eksponaatit, jotka aikaisemmin oli sijoitettu toisiin museoihin.

Leninin museossa on 20 näytteitä sisältävää salia ja yksi suuri konferenssisali, jossa näytellään kinokuvia Vladimir Iljitshin elämästä ja työstä.

Ensi kertaa on näytteille asetettu taiteilija Madorovin maalaus "Lenin saattamassa ivanovoznezenskilaisia rintamalle". Suurenmoinen intressi on Iljitshin henkilökohtaisilla dokumenteilla: puoluekirja, passi, puolueen edustajakokouksen delegaatin anketti, valokuvat, käsikirjoitukset jne.

Luonnollisessa koossa ja asussa on esitetty Leninin työhuone Kremlissä. Erääseen saliin on keskitetty leniniläinen kirjallisuus, joka on julkaistu 80 eri kielellä. Erikoisesti on kerätty Sovettiliiton sellaisten kansojen kielillä julkaistut kirjat, jotka vasta 1917 Lokakuun jälkeen saivat oman kirjakielen. Lukuisien Leninistä olevien teosten joukossa on — Leninin asian suuren jatkajan — toveri Stalinin teokset 80 kielellä.

Kaksi salia on omistettu teemalle Iljitsh taiteessa. Niihin on koottu taiteilija I. Brodskin, kuvanveistäjien N. Andrejevin, N. Aljtmanin, Grabarjan, Gerasimovin, Rylovin ym. dokumentaalisia töitä. Suurin osa töistä on tehty v. 1920 luonnollisessa koossa.

Näytteille on asetettu sovettitaiteilijain parhaat kaiverrukset, erikoisesti Staropanskin, Nevinskin ja Vereiskin kaiverrukset. On myöskin rajantakaisten revolutsionististen taiteilijain tuotteita.

Näytteillä on kansallisten tasavaltojen luomaa taidetta — Leninin muotokuvia seinämatoissa, kankaalla ja silkillä. Mielenkiintoinen on Kantonin työläisten lahja venäläisille työläisille — silkillä ommeltu Vladimir Iljitshin muotokuva.

Näytteillä on porsliiniesineitä, joissa on Leninin muotokuvia, samoin on luonnollisessa koossa taiteilijain Brodskin, Aljtmanin, Andrejevin ym. tekemiä piirroskuvia. On kerätty postimerkit, joissa on Leninin kuva.

Toiseen taiteelle omistettuun saliin on koottu parhaiden sovettitaiteilijain maalauksia: Brodskin maalaus "Leninin esiintyminen Putilovin tehtaalla", Grabarjan — "Lenin suoran telefoonijohdon ääressä" ym. Erikoisen rikas on kuvanveistäjä N. Andrejevin kokoelma — 14 tuotetta. Veistoskuvien joukossa on myöskin Shadran, Korolevin, Nerodan, Aljtmanin, Aleshinin ja Merkurovin tuotteita.

* * *

Leninin museo on Moskovan yksi arvokkaimpia nähtävyyksiä. Museoon tehdään opintomatkoja Sovettiliiton kaikilta ääriltä. Siellä käy päivittäin tuhansia ihmisiä (museon avaamisen jälkeen neljänä ensimmäisenä päivänä siellä kävi 12.300 henkilöä).

KUVASSA: työläisen Ivanovin nimellä varustettu henkilötodistus; tämän todistuksen kanssa V. I. LENIN piileksi heinäkuun 3—5 p. v. 1917 jälkeen maanalaisena. (Sojuzfoto)

Leniniläinen totuus

(VALKO-VENÄLÄINEN KANSANSATU)

Asui kylässä kaksi veljestä. He kyntivät peltoja, maata kyynelin kastelivat ja köyryselän itselleen saivat. Leivän ja karjan heiltä paanit keräsivät ja maksoivat siitä nyrkiniskuilla selkään.

Elivät veljekset ei vuoden eikä kaksi — ei tiedetä kuinka kauan. Heidän ympärillään myös toiset raatajat samoin elivät.

Veljekset kyllästyivät työskentelemään toisten terveydeksi. He päättivät lähteä äiti-Venäjää kulkien totuutta etsimään.

He kulkevat kuukauden, kulkevat vuoden. Näkevät edessään suuren kylän. Kylän keskellä on — paanin talo ja kivinen kirkko.

— Annas kun — ajattelevat veljekset — käymme kylään ja kysymme totuutta.

He saapuvat kylään ja heitä vastaan ajaa paani.

— Keitä olette miehet, mistä kuljette ja mitä etsitte? — kysyi heiltä paani.

Veljekset vastaavat hänelle:

— Me elimme köyhyydessä, surussa, ei riittänyt enää voimia siten elää. Menemme totuutta etsimään. Opeta meitä, paani, mistä sen löytäisimme.

— Hyvä on — sanoo paani — jos haluatte niin minä näytän teille totuuden, mutta teidän on sen edestä tehtävä minulle työtä.

Veljekset suostuivat.

He raatoivat, raatoivat: peltoja kyntivät, maata kyynelin kastelivat. Kului vuosi. He tulevat paanin luo ja sanovat:

— Opeta nyt meille, paani, miten voimme löytää totuuden.

— Kas siinä onkin teille totuus — vastaa paani heille — ainainen rutiköyhyys, aina työskennelkää meille, paaneille.

Veljekset sylkäsivät ja lähtivät edelleen.

He kulkevat kuukauden, kulkevat vuoden. Tapaavat papin.

— Isä, opeta meitä, mistä voimme löytää totuuden? — kysyvät he.

— Hyvä on, — vastaa hän — minä rukoilen teille totuuden taivaalliselta tsaarilta, mutta teidän tulee tehdä minulle työtä sen edestä.

Veljekset suostuivat. He raatoivat, raatoivat, kyynelin maata kastelivat. Kului vuosi. Veljekset tulivat papin luo. Pappi puhuu heille:

— Tehkää hyvin työtä älkääkä suututtako jumalaa, — kas siinä teidän totuus.

Veljekset sylkäsivät ja lähtivät edelleen.

He saapuvat kauppiaan luo. Kauppias oli lihava ja rikkaampi kuin paani ja pappi.

— Hyvä on, — sanoo kauppias — minä opetan teille totuuden, mutta te vain tehkää työtä minulle.

Veljekset suostuivat. Veljekset aikoivat tehdä työtä ja köyryselän itselleen saivat. Kauppias opetti heille, miten on rehellistä kansaa petettävä ja köyhille väärin mitattava. Ei kulunut vuottakaan kun nuorempi veli sanoi:

— En minä enää lähde etsimään totuutta, ei ole maanpäällä raatajan totuutta.

Ja hän palasi omaan kyläänsä. Mutta vanhempi veli oli itsepintainen — hän ei halunnut palata kotiin ilman totuutta. Lähti hän yksin tehtailijan luo.

Tehtailija oli paania, pappia ja kauppiastakin rikkaampi. Vanhempi veli alkoi työskennellä hänen luonaan. Tehtaalla työskentelee paljon ihmisiä.

He työskentelivät monta vuotta. Köyryselän saivat, mutta totuutta eivät nähneet. Ainoastaan yhden kerran työvuorolla veli kuuli hiljaisen keskustelun:

— On yksi ihminen, joka tietää totuuden. Tätä henkilöä kutsutaan Leniniksi, mutta hän asuu pohjoisessa, Pietarissa.

Veli pani muistiinsa tämän nimen ja lähti etsimään tätä henkilöä.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

M. Zorkij

Valloitettu isänmaa

SUUREN LENININ nimeen aina yhdistyy suuri päivä — marraskuun 7 päivä 1917. Sinä päivänä ensi kertaa ihmiskunnan historiassa (jos ei oteta lukuun Parisin Kommuunin lyhyttä olemassaoloa) Venäjän työläiset Leninin ja Stalinin johdolla, bolsheviikkien suuren puolueen johdolla valtasivat vallan itselleen ja siten **valloittivat** itselleen ja kaikille työtätekeville **isänmaan**.

Tiesivätkö tsaristisen Venäjän — villien tilanherrojen valtion, tilanherrojen, jotka liitossa ryöstäjien Razuvajevien ja Kolubajevien kanssa johtivat maata — työläiset ja talonpojat mitä on isänmaa? Voiko olla isänmaata työläisillä, jotka kokonaisuudessaan olivat kapitalismin sokean ja vihamielisen mekaniikan vallassa, kapitalismin, jota lujitti sille tarpeellinen poliisimielivalta? Ja minkälainen isänmaa olisi voinut olla maaseudun raatajalla, joka koko elämänsä nääntyi tilanherrojen ja kulakkien puristuksessa?

Vuonna 1914, jolloin alkoi imperialistinen sota, Lenin kirjoitti erinomaisen kirjoituksen "Isovenäläisten kansallisylpeydestä". Tämä kirjoitus vetää naamarin eksploataattorien ja heidän lakeijoittensa petolliselta ja valheelliselta patrioottiselta lörpöttelyltä. Ja kaiken aikaa tämä sama kirjoitus on ollut — mahtava, työtätekevien joukkojen johdonmukaisen patriotismin eteenpäinviejä, joukkojen, joiden tuli uudestisyntyä työväenluokan pystyttämän diktatuurin päivänä.

"Me rakastamme kieltämme ja synnyinmaatamme, — kirjoitti Lenin — kaikkein eniten me työskentelemme **sen** hyväksi, että kohottaisimme **sen** työtätekevät joukot (s.o. 9/10 sen väestöstä) demokraattien ja sosialistien tietoiseen elämään. Meille on kaikkein kipeintä nähdä ja tuntea miten tsaarin pyövelit, aatelismiehet ja kapitalistit harjoittavat väkivaltaa, sortoa, pilkantekoa oivallista isänmaatamme kohtaan. Olemme ylpeitä siitä, että nämä väkivaltaisuudet nostattivat vastarintaa meidän keskuudestamme, isovenäläisten keskuudesta, että tämän kansan keskuudesta nousi Radischev, dekabristit, 70-luvun porvarissäätyiset vallankumousmiehet, että isovenäläinen työväenluokka loi 1905 voimakkaan vallankumouksellisen joukkojen puolueen, että isovenäläinen musikka alkoi samaan aikaan tulla demokraatiksi, alkoi kukistaa pappia ja suurtilallista". "Me olemme täynnään kansallisylpeyden tunnetta — kirjoitti Lenin — sillä isovenäläinen natsio on **myöskin** luonut vallankumouksellisen luokan, on **myöskin** osoittanut, että se pystyy antamaan ihmiskunnalle suuria näytteitä taisteluista vapauden ja sosialismin puolesta, eikä ainoastaan suuria pogromeja, hirsipuurivejä, kaltereita, suuria nälänhätiä ja suurta orjamaisuutta pappien, tsaarien, suurtilallisten ja kapitalistien edessä" (Lenin, Kootut teokset, XVIII osa, siv. 81).

Silloin, maailmansodan vuosina, Lenin kehitti oppinsa sosialismin voitosta yhdessä, erillään otetussa maassa. Puolustaen tätä oppia Leninin läheisin asekumppani ja hänen nerokas oppilaansa — Stalin — puhui VI puoluekokouksessa (elokuu 1917): "Ei ole suljettu pois mahdollisuus, että nimenomaan Venäjä on maa joka laskee tien sosialismiin..." "On heitettävä pois aikansa eläneet käsitykset siitä, että ainoastaan Europpa voi osoittaa meille tien" (VSDTP:n VI edustajakokouksen pöytäkirjat, siv 233—234, julk. 1934). Seuraten Leninin ja Stalinin osoituksia VI puoluekokous hylkäsi Preobrazhenskin trotskilaisen asenteen, joka kielsi sosialismin voiton mahdollisuuden meidän maassamme. Tämä mainio bolshevistinen edustajakokous, jonka työtä välittömästi ohjasi toveri Stalin, otti kiinteän kurssin vallan valtaamiseen, kapitalististen luokkien hajallelyömiseen ja tuhoamiseen ja täydellisen sosialistisen yhteiskunnan rakentamiseen meidän maassamme.

Kas mitä merkitsivät sanat "kansallinen ylpeys" ja "rakkaus synnyinmaata kohtaan" Leninin ja Stalinin ymmärryksessä. Miljukovien ja Plehanovien (joiden kanssalaulajia olivat Martovit ja Trotskit) kielessä nämä sanat merkitsivät orjamaista alistumista riistojärjestelmään ja vastavallankumoukselliseen mielivaltaan. Lenin osoitti, että "Isovenäläisten kansallisylpeyden intressi (ei orjamaisesti käsitetty) lankee yhteen isovenäläisten (ja kaikkien muiden) proletaarien sosialististen etujen kanssa". (Lenin, Kootut teokset, XVIII osa, siv. 83.) Leninin ja Stalinin kielessä rakkaus synnyinmaahan kokonaisuudessaan ja täydelleen sopii yhteen johdonmukaisen ja leppymättömän revolutsionisuuden, johdonmukaisen ja syvän internatsionalismin kanssa.

* * *

Historia on antanut klassillisen näytteen siitä, minkälainen kansallisylpeys todellisuudessa on yhteydessä synnyinmaamme ja sitä asuttavien kansojen suurenmoisuuden, kukoistuksen ja onnensa puolesta käytävän taistelun kanssa.

Mitä on jäänyt venäläisten kapitalistiherrojen ja heidän eserrä-menshevistisen perhekuntansa "kansallisesta ylpeydestä"? Kun meidän maamme työläiset muuttivat synnyinmaansa kansojen vankilasta proletariaatin diktatuurin maaksi, kaikkien kansallisuuksien työtätekevien suureksi yhteisöksi, niin mihin johti porvaris-eserräläis-menshevistinen hurraa-patrioottien orjamaisesti ymmärretty "kansallinen ylpeys"? He avoimesti möivät itsensä interventeille, he tukuttain ja vähitellen möivät Venäjän intressejä, sen alueita ja sen poikien verta. He viitoittivat tietä mille valtiolle tahansa, joka oli valmis repäisemään palan tätä aluetta ja tässä tarkoituksessa valelemaan verellä meidän maamme ja puristamaan sen väestön nälän kärsimyksiin. Valkokaartilaiset palvelijat näyttivät koko maailmalle synnyinmaansa pettäjien, imperialismien koiralaumoille itsensämyyneiden inhoittavat kasvot.

Venäjän kansan työväenluokka ja meidän maamme muut kansallisuudet, jotka pystyttivät proletariaatin diktatuurin, antoivat ihmiskunnalle suurenmoisen näytteen pelottomasta revolutsionistisesta taistelusta. Me olemme ylpeitä siitä, että meidän maamme on — revolutsioonisen ajatuksen ja tekojen jättiläisten — Leninin ja Stalinin synnyinmaa. Me olemme ylpeitä siitä, että Leninin ja Stalinin johdolla meidän maamme työtätekevät antoivat suurenmoisen näytteen sellaisen yhteiskunnan luomisesta, missä ei ole eikä milloinkaan tule olemaan ihmisen riistoa toisen ihmisen taholta. Meidän ylpeytemme on oikeutettua, sillä nimenomaan meidän maamme osottautui maailman ensimmäiseksi maaksi, joka on työläisten ja talonpoikien isänmaa, vapaiden kansojen isänmaa, kansojen, jotka Stalinin johdolla kulkevat eteenpäin kommunismin korkeuksiin.

* * *

Tässä samassa kirjoituksessa "Isovenäläisten kansallisylpeydestä" Lenin kirjoitti: "Jos joku on syntynyt orjaksi ei se ole hänen syynsä, mutta orja, joka ei ainoastaan välttele pyrkimystä vapauteensa, vaan vieläpä puolustelee ja kaunistelee orjuuttansa..., sellainen orja on lakeija, matelija, jota kohtaan tuntee oikeutettua inhoa, halveksumista ja vastenmielisyyttä". (Lenin, Kootut teokset, XVIII osa, siv. 81.) Tällaisella vihalla Lenin leimasi valheelliset sosialistit, jotka itseasiassa olivat porvariston palvelijoita. Minkälaisilla sanoilla hän leimasikaan ilkiömäiset rikokselliset fasistiset trotskilais-zinovjevilaiset bandiitit ja heidän kätyrinsä — oikeistoluopiot, jotka ovat menneet edelle kavaluudessa ja ilkeydessä kaikista ilkiöistä, jotka tunnetaan luokkataistelujen historiassa.

Jokainen rehellinen sovettikansalainen entusiasmilla on ottanut vastaan suuren stalinilaisen Konstitutsion luvut, joissa puhutaan suurimmasta velvollisuudesta, SSSR:n kansalaisen kunniavelvollisuudesta puolustaa isänmaataan kaikenlaisilta vihollisilta. Sovettipatriotismin mahtava nousu meidän maassamme kokonaisuudessaan ja täydellisesti sopien yhteen johdonmukaisen internatsionalismin kanssa, luonnollisesti aiheuttaa vihamielisyyttä ja pakokauhua vihollisten leirissä. Hampaitaan kiristelevät fasistiset sodanlietsojat yhdessä hampaitaan kiristelevien trotskilais-zinovjevilaisten bandiittien ja heidän agenttiensa kanssa levittävät valheita meidän synnyinmaastamme. Tämän bandiittijoukon johtaja Trotskij jo vuonna 1917 esitti silloin suuresti tunnetuksi tulleen "Clemenceaun teesin". Tämä "teesi" johtaa siihen, että jos vihollinen hyökkää SSSR:ään ja pääsee vaikkapa joidenkin kymmenien kilometrien päähän Moskovasta, niin trotskilais-zinovjevilaiset sekasikiöt eivät ainoastaan heikennä, vaan päinvastoin voimistavat taisteluaan puoluetta vastaan pyrkien puolue- ja sovettijohdon kukistamiseen. Mitä muuta merkitsi tämä rikoksellinen "teesi" kuin valtiopetoksen valmistelua ja perustelua?

On kulunut jo kauan aikaa, ja trotskilais-zinovjevilaisesta "Clemenceaun teesistä" ja samantapaisista Trotskin, Zinovjevin, Radekin, Pjatakovin ja kumppanien vastavallankumouksellisista platformuista on tullut lopullisesti kapitalismin maahamme palauttamisohjelma, ohjelma, joka kaikelta perusteeltaan on samanmukainen fasistien ohjelman kanssa. Isänmaan kavaltajat, fasistisen tiedustelun agentit, Saksan ja Espanjan työläisten pyöveleiden apurit — kas kutka aikoivat horjuttaa leniniläis-stalinilaisia rautaisia rivejä! Kas kutka haaveilevat siitä, että voisivat antaa meidän sosialistisen isänmaamme fasististen raakalaisten valtaan ja ryöstettäväksi. Turha, hyödytön, järjetön unelma! Sovettikansa säälittä murskaa jokaisen, joka yrittää hajoittaa sosialistisen yhteiskunnan lujittamisen ja kehittämisen asiaa maassamme.

* *

13 vuotta on kulunut siitä päivästä, jolloin lakkasi toimimasta Leninin suuri sydän, joka oli täynnään ylpeyttä meidän maamme puolesta, meidän suuren kansamme puolesta, sorrettujen luokkien, kapitalistisen maailman sorrettujen luokkien ja sorrettujen kansallisuuksien puolesta, kansallisuuksien, jotka ovat alkaneet liikehtiä ja perustuksiaan myöten horjuttavat porvarillisen yhteiskunnan rakennusta. Näiden 13 vuoden ajalla Leninin asian jatkajan — toveri Stalinin nerokkaalla johdolla on uudestisyntynyt ja noussut kukoistukseensa meidän maamme, maailman proletariaatin iskuprikaadi, isänmaa, jonka työläiset ja talonpojat ovat valloittaneet tilanherroilta, kapitalisteilta ja kulakeilta. Ei ole eikä voi olla maailmassa sellaista voimaa, joka voisi kääntää historian takaisin ja ottaa meiltä meidän sosialistisen isänmaamme

KUVASSA: ”Lenin” — ukrainalainen kobeliini (Ukrainalaisen taiteen näyttelyssä Moskovassa v. 1936).

(Sojuzfoto)

Verisunnuntaita en voi unhoittaa koskaan

Kontupohja, 20 (Karel-TASS). Kontupohjan mekanisoidulla punktilla työskentelee v. 1905 tammikuun veripäiviin osaaottanut metsätyöläinen **Grigori Jefremovitsh Aluferov**. Keskustelussa Karel-TASS'in kirjeenvaihtajan kanssa kertoi Grigori Jefremovitsh muistelmiaan tästä päivästä, joka osoitti työläisille tsarismin todellisen olemuksen.

— 32 vuotta on kulunut tästä päivästä — sanoi Grigori Jefremovitsh — mutta minä en milloinkaan unohda verisunnuntaita. V. 1904 saavuin jalkaisin kotikylästäni Pietariin ja siellä suurella vaivalla pääsin työhön putkitehtaalle. Tässä tehtaassa minä tutustuin ensi kerran vallankumouksellisiin, mutta siellä oli myös gaponilainen järjestö, johon kuului paljon työläisiä. Muistettavana aamuna tammikuun 9 päivänä patroonatehtaan työläiset kokoontuivat Vasiljeostrovin saarelle, lähelle gaponilaisen järjestön taloa. Ikonoineen ja tsaarin kuvineen työläiset kulkivat Talvipalatsille. Nikolain sillan luona me kohtasimme tsaarin rakuunoita, alkoi säälimätön aseettomien työläisten pieksäminen.

Tammikuun veripäivien jälkeen meidän tehtaamme lakkoutui muutamaksi päiväksi — protestiksi tsaristista verityötä vastaan. Kun työt jälleen alkoivat, oli tehtaan pihalla sotaväkeä ja kaupungilla kulkivat sotilaspatrullit. Lakkoon osallistumisesta minut vangittiin. Asunnossani pidetyssä kotitarkastuksessa löydettiin maanalaisen kirjapainon kirjasin. Siitä jouduin ”ristiin” (vankilaan) neljäksi kuukaudeksi. Vankilasta päästyäni minut karkoitettiin kotikylääni.

Raskasta oli karjalaisen kylän elämä. Nälkä ja loppumaton kurjuus seurasivat minua v. 1917 vallankumoukseen saakka. Nyt elän varakkaasti ja onnellisena. Kaikki ehdot sitä varten luo meille stahanovilainen työ, joinakin päivinä nousevat päiväansioni 60 ruplaan.

Muistaen tammikuun 9 veripäivää, yhä enemmän rakastan synnyinmaatani, omaa hallitustani ja kommunistista puoluetta, joka on antanut työtätekeville onnellisen ja riemukkaan elämän.

Leniniläinen totuus

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Hän kulki monia päiviä, mahdollisesti kuukausia. Saapui Pietariin. Näkee — kulkee eräs työläinen. Hän kysyy siltä hiljaa:

— Mistä täällä voi Leninin löytää?

Mutta tämä vastaa hänelle vielä hiljemmin:

— Lähde mukaani, minä saatan sinut.

Ja niin saapuivat he tavalliseen huoneeseen. Kaikkialla on paljon erilaisia kirjoja. Heidän luokseen saapuu köyhästi, mutta puhtaasti puettu henkilö. Hän puhuu:

— Hyvää päivää toverit, mitä hyvää kerrotte?

Ja veli kertoi hänelle, kuinka hän on totuutta etsinyt. Lenin puhui hänen kanssaan kauan, kyseli oloista tehtaalla, köyhälistön elämästä maaseudulla, mutta sitten sanoi:

— Sinä teit oikein — tehtaalla sinä parhaiten totuuden tunnet. Te siellä sitä käsissänne pidätte.

Ja Lenin kertoi veljelle, miten on työläisen totuuden puolesta taisteltava, ettei tarvitse palvella ei paania, ei kauppiasta, eikä tehtailijaa, ja miten heidät on karkoitettava yhdessä tsaarin kanssa.

Veli palasi takaisin tehtaalle ja alkoi salaisin sanoin toisille kertoa leniniläistä totuutta. Yksi kertoo, mutta kymmenet kuuntelevat, kymmenet kertovat ja sadat kuuntelevat. Ja leniniläinen totuus lähti koko maailmaan.

Monia vuosia kulki se tehtaissa ja kylissä. Se nosti työläiset ja talonpojat taisteluun. Mutta lokakuussa 1917 tämä totuus ilmaisi itsensä korkealla äänellä, yhteislaukauksina koko maailmaan. Työläiset ja talonpojat lähtivät säälimättömään taisteluun tilanherroja ja tehtailijoita vastaan. Ja heitä silloin johti itse Lenin parhaimman apulaisensa Stalinin kanssa. Ja leniniläinen totuus otti yliotteen Lokakuussa.

Siitä lähtien työläiset ja talonpojat eivät enää työskentele pappien ja tehtailijoiden hyväksi, eivätkä köyryselkää itselleen saa, maata eivät kyynelin kastele, vaan itse ovat tehtaidensa, maansa ja oman elämänsä isäntiä.

Yleisvenäläinen ylimääräinen sovettien XVII edustajakokous

Toveri N. V. ARHIPOVIN puhe

Karjalan ASST:n TpKK:n puheenjohtaja

Edustajakokoukselle Mihail Ivanovitsh Kalininin esittämä monikansallisen Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Sovettitasavallan Konstitutsioprojekti, joka on laadittu stalinilaisen Konstitutsion pohjalla, heijastaa sosialismin yleismaailmallis-historiallisia voittoja ja Sovettiliiton kaikkien kansallisuuksien poliittisen, taloudellisen ja kulttuurisen kehityksen valtavia saavutuksia.

VSFST:n uuden Konstitutsion projekti heijastaa leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan voittokulkua. Muutaman päivän kuluttua siitä tulee VSFST:n perustuslaki.

VSFST:n uusi Konstitutsio tiivistää entistä enemmän Sovetti-Venäjän kansat vastaista taistelua varten kommunismin voiton puolesta. Tsaristisen Venäjän venäläistyttämispolitiikan julman sorron kokenut Karjalan työkansa erikoisella riemulla tervehtii VSFST:n Konstitutsiota, joka lujittaa työkansan poliittiset ja taloudelliset oikeudet sovettiautonomian pohjalla. Proletaarisen revolutsion ansiosta ja Venäjän proletariaatin ja sen koko kansan avulla Karjalan työtätekevät vapautuivat tsarismin vuosataisesta sorrosta ja kapitalisti sesta eksploatatsiosta.

Karjalan porvaristo — kulakisto, metsäteollisuuden harjoittajat ja kauppiaat — useiden vuosien aikana yrittivät ulkomaalaisten interventtien ja Suomen fasistien avulla useita kertoja eroittaa Karjala Sovetti-Venäjästä ja jälleen tehdä Karjalan työtätekevistä kansallisen ja rajantakaisen porvariston orjia. Tämä ei heille onnistunut. Sovetti-Venäjän työläisten, Leninin kaupungin mainehikkaan proletariaatin avulla Karjalan kansa yhdessä pelottoman Punaisen Armeijan kanssa suojeli riippumattomuutensa. Vasta v. 1922 Karjalan työtätekevät saivat mahdollisuuden ryhtyä uuden elämänsä rauhalliseen rakennustyöhön ja taloutensa kuntoonsaattamiseen. VSFST:n ja SSTL:n hallitusten antama suuri aineellinen apu on antanut Sovetti-Karjalalle mahdollisuuden mitä lyhimmässä ajassa likvidoida kansalaissodan ja interventsion raskaat seuraukset ja viedä tasavaltansa taloudellisen ja kulttuurisen kehityksen tielle.

Näiden vuosien aikana Karjalan työtätekevillä, kuten Venäjän federatsion kaikilla kansoilla on huomattavia saavutuksia ja menneisyyteen vertaamattomia menestyksiä taloudellisessa ja kulttuurisessa rakennustyössä. Näiden saavutusten kirkkaana karakteristiikkana ovat vaikkapa tällaiset tosiasiat: Kuluneiden 20 vuoden aikana on Karjalan väestö enemmän kuin kaksinkertaistunut. Työläisten lukumäärä on nelinkertaistunut. Ja metsätöissä, joissa aikaisemmin ei ollut ainoatakaan vakituista työläistä, on nykyään yli kymmenen tuhatta vakituista ammattitaitoista työläistä. Karjalan väestön lukutaitoisuus ennen revolutsiota oli alle 25 prosentin. Nykyään on väestön lukutaitoisuus noussut yli 90 prosentin ja vuonna 1937 ne toimenpiteet, joihin Karjalan hallitus on nyt ryhtynyt, turvaavat tsaristisen Venäjän raskaan perinnön — lukutaidottomuuden ja vähälukutaitoisuuden — likvidoimisen.

Sovetti-Karjalasta tulee kauttaaltaan lukutaitoinen tasavalta.

Ennen revolutsiota Karjalan alkeiskouluissa opiskeli kaikkiaan 14.000 lasta. Vuonna 1937 Karjalan alkeis- ja vajaakeskikouluissa opiskelee 70.000 lasta.

Karjalalla, jolla aikaisemmin ei ollut ainoatakaan keski- ja korkeakoulua, on nykyään kaksi teknillistä korkeakoulua ja kymmeniä teknikumeja, joissa opiskelee Karjalan työkansan tuhansia lapsia.

Karjalan suunnattomat luonnonrikkaudet, jotka aikaisemmin olivat koskemattomia, ovat nyt käytössä. Karjalassa on rakennettu kymmeniä uusia sahoja, jotka valmistavat puutavaraa ja antavat korkealaatuista exporttipuutavaraa, täydentäen Sovettiliiton valuuttatuloja. On rakennettu ja työskentelee: Liitossa kaikkein suurin suksitehdas, selluloosatehdas, paperitehdas, useita vuoriteollisuuslaitoksia, suuria vesivoima-asemia ja lopuksi on rakennettu Karjalan etelästä pohjoiseen leikkaava Valkeanmeren-Itämeren kanava, joka kantaa toveri Stalinin nimeä. Tämän kanavan hydroenergeettisten laitteiden pohjalla rakennetaan nyt Liitossa kaikkein suurinta selluloosa- ja paperikombinaattia Segezhassa.

Tuntemattomaksi on muuttunut muoto Sovetti-Karjalalla — kulkemattomien polkujen ja peloittelemattomien lintujen maalla, tsaristisen Venäjän kaikkein unohdetuimmalla syrjäseudulla, jonne Venäjän itsevaltius lähetti parhaimpia ihmisiä.

Sekä maataloudessa että teollisuudessa kasvaa uusia ihmisiä. Metsäteollisuuden etumaiset, toverit Pajunen ja Filatov kuusikertaisesti ylittävät työnormit, metsäteollisuuden ”viisituhansikot” antavat päivässä 65 kuutiometriä kahdeksan asemesta, raamisahuri Ogloblev ym. ylittävät nelinkertaisesti sahatuotantonormit. Laajalti tunnettuja ovat: Kirovin rautatien ensimmäisen luokan veturinkuljettajat, ordenistit Mysin ja Shaposhnikov, jotka työssään ovat antaneet korkeita osoittimia, traktoristit Blinnikov ja Markov, jotka ylittävät kolminkertaisesti traktorin työnormin, Kiilleliuskatehtaan työläisnainen Ivanova, joka on antanut Sovettiliitossa kaikkein korkeimman työntuottavaisuuden ja saanut yleisliittolaisessa kilpailussa ensimmäisen paikan sekä monet muut stahanovilaiset, jotka korkeilla rekordeillaan saavat mukaan ja mobilisoivat Sovetti-Karjalan työtätekevät taisteluun sosialistisen rakennustyön uusien menestysten puolesta.

Stahanovilaisen liikkeen ja Sovetti-Karjalan työtätekevien innostuksen nousun ansiosta, joka on erikoisesti ilmennyt SSTL:n Konstitutsion projektin käsittelyn aikana, Karjalan useat suuremmat tuotantolaitokset v. 1936 täyttivät ennen määräaikaa tuotantoplaaninsa. Meidän sahamme ovat täyttäneet exporttiplaanin sahamateriaalin alalla. Onegan tehdas, Suksitehdas, vuoriteollisuuslaitokset, Kiilleliuskatehdas ja useat muut tuotantolaitokset ovat täyttäneet ennen määräajkaa plaaninsa.

Sosialistisen teollisuuden ja maatalouden kehityksen pohjalla kasvaa Karjalan kansan varallisuus. Havainnollisena osoituksena tästä on jokavuotinen kasvu tasavaltamme tavaravaihdossa, jonka plaani v. 1936 täytettiin ennen määräaikaa. Teollisuustavarain myynti v. 1936 väestön keskuudessa kasvoi 45 prosentilla viime vuoteen verraten.

Varallisuuden ja yleisen kulttuurin kasvun pohjalla on kansallinen taide saanut erikoisen myrskyisän kehityksen. Karjalan rikas folkloori — kansan eepoksen — Kalevalan runojen kertojat, kansan tuotteet musiikin, dramaturgian ja laulumestaruuden alalla — on tullut laajalti tunnetuksi.

Se, että työläisiä ja kolhoosnikkoja laajalti osallistuu taiteelliseen itsetoimintaan, puhuu Karjalan kansan iloisesta ja riemukkaasta elämästä. Sekä Sovetti-Karjalan taloudellisen kehityksen alalla että sen taiteen kehityksen alalla me olemme saaneet erikoista tukea Leningradin järjestöiltä. Andrei Aleksandrovitsh Zhdanovin alotteesta tullaan lähiaikoina pitämään Leningradissa Karjalan kansan luomistyön dekaadi.

Näistä saavutuksista ylpeilevät meidän Karjalamme kaikki työtätekevät. Näistä saavutuksista me olemme kiitollisuuden velassa Venäjän työväenluokalle, joka v. 1917 vapautti Karjalan kansan tsaristisen Venäjän sorrosta, VSFST:n ja SSTL:n hallituksille, kommunistisen puolueen erikoiselle huomiolle ja huolenpidolle sekä kaikkien kansallisuuksien ystävälle toveri Stalinille.

Näistä saavutuksista tiedetään myöskin rajan takana — kapitalistisessa Suomessa. Mutta Suomen fasistit eivät luovu Sovetti-Karjalan anastamishankkeistaan. He tekevät kaikkensa hämätäkseen totuuden Sovetti-Karjalasta. Se valhe ja parjaus, jota kaiken aikaa levitetään Sovetti-Karjalaan nähden, puhuu siitä, että porvarillisen Suomen fasistit eivät ole luopuneet uuden interventsion ja agressiivisten toimien yrityksistä Sovettiliittoa vastaan, Sovetti-Karjalaa vastaan.

Sovetti-Karjalan työtätekevät eivät ole unohtaneet eivätkä unohda niitä puutteita, joita he saivat kestää vuosina 1917—1922 ja kymmenkertaistuttavat valppautensa, auttaen uljasta Punaista Armeijaamme ja rajavartiolaisiamme. He tulevat tarkasti seuraamaan vihollista ja jos tarvitaan, niin olka olassa rakkaan Punaisen Armeijamme taistelijain kanssa he tulevat puolustamaan työtätekevien isänmaata, tulevat puolustamaan sosialismin voittoja, jotka on kirjoitettu stalinilaiseen Konstitutsioon.

Mutta näiden erinomaisten saavutusten ohella meillä on vielä hyvin paljon suuria puutteellisuuksia. Karjalan kansantalouden perusalaa — metsäteollisuutta ja eritoten metsähakkuita — täytetään epätyydyttävästi, vaikka puutavaran ja sahamateriaalin tarve Sovettiliitossa on tavattoman suuri. Vuodesta vuoteen plaaninsa täyttänyt Kontupohjan tehdas ei v. 1936 myöskään täyttänyt tuotanto-ohjelmaansa useiden teknillisten ja organisatooristen puutteellisuuksien takia.

Tässä ei voida olla merkitsemättä tehtaan äärimmäisen vaikeata tilaa sen sähköenergialla turvaamisen alalla. Tämän vuoksi meidän on joudutettava Sunastroin — Kontupohjan paperitehtaan ja selluloosatehtaan ainoan sähköenergialla varustamislähteen — rakennustyötä. Tämän tilanteen tietää myöskin SSTL:n Metsäasiain kansankomissariaatti, mutta rakennustyöplaani ei ole saanut lopullista vahvistusta.

Me pyydämme SSTL:n hallitusta ja VSFST:n hallitusta jouduttamaan tämän kysymyksen ratkaisemista, jolla on suuri merkitys paperiteollisuudellemme.

Karjala on metsän ja veden maa. Karjalan väestön olemassaolon ja varallisuuden peruslähde on metsä. Pyydämme VSFST:n hallitusta sallimaan sen, että Karjalassa organisoidaan Metsäteollisuuden kansankomissariaatti. Myöskin me pyydämme että Karjalassa saadaan organisoida Elintarveteollisuuden kansankomissariaatti.

Haluaisin myöskin osoittaa tierakennustyöhön liittyvien kysymyksien pikaisen ratkaisemisen välttämättömyyteen, sillä nämä kysymykset ovat edelleenkin epäselvinä sen yhteydessä, kun osa teistä siirretään Sisäasiain kk:lle.

Siirryn huomautuksiin VSFST:n Konstitutsion projektiin nähden. Täällä toverit jo puhuivat ja minä samoin haluan vahvistaa välttämättömyyden kirjoittaa Konsitutsion projektiin ”kyläsovettien revisikomissioista”.

Käsiteltyään Konstitutsion projektia sovettien pleenumeissa Karjalan työtätekevät ehdottavat täydennettäväksi pykälän 149 osoituksella, että jokainen deputaatti vuosineljänneksittäin tekisi selostuksen deputaattivelvollisuuksiensa täyttämisestä ja että jokainen deputaatti välttämättä työskentelisi yhdessä sektsiassa ja deputaattiryhmässä.

SSTL:n stalinilainen Konstitutsio ja VSFST:n Konstitutsio, joka Mihail Ivanovitsh Kalininin kuvaavan sanonnan mukaan on SSTL:n Konstitutsion rakas tytär, ovat kaikkein demokraattisimmat konstitutsiot maailmassa. Nämä Konstitutsiot todellisuudessa turvaavat koko kansan osallistumisen valtion hallintaan. Tämä velvoittaa sovettielimet perinpohjin uudestijärjestämään koneistonsa ja työnsä. Uudestijärjestämään sovettien joukkojärjestöt joukkojen keskuudessa paremman työskentelyn tietä. Aivan oikeassa ovat ne toverit, jotka täällä puhuivat organisatsio-osastojen järjestämisen välttämättömyydestä eliminä, joiden tehtävänä on suorittaa tätä joukkotyötä.

SSTL:n stalinilaisen Konstitutsion ja VSFST:n Konstitutsion lipun alla Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Sovettitasavallan kaikkien kansallisuuksien työtätekevät entistä läheisemmin tiivistävät rivinsä leniniläisen puolueen ympärille, kansojen johtajan toveri Stalinin ympärille ja kulkevat eteenpäin uusiin voittoihin — kommunismin voittoihin! **(Suosionosoituksia.)**

Eläköön SSTL:n kansojen ystävyys! **(Suosionosoituksia.)**

Eläköön kansojen johtaja toveri **Stalin!** **(Suosionosoituksia.)**

Jalmari Virtanen

Historiallisia iltahetkiä

(MUISTELMIA)

1

Yksitoikkoista, väritöntä oli elämä tehtaassa. Päivästä toiseen soluimme unisina kello puoli seitsemän aamulla tehtaan läpikäytävästä sisään, otimme läpikäytävän seinällä olleelta taululta messinkisen numeromme, pudotimme sen kontrollilaatikkoon, sivuutimme vahdin ja astelimme kohti verstasta, jossa kone odotti. Ei tuonut vaihtelua mestarinkaan, jonka naama jostain syystä muistutti kovin kissan naamaa, tavanmukainen kierto, ei edes Kolvin (näin nimitimme me insinööri Gugovskia hänen suuren ja punaisen nenänsä vuoksi) käynti verstaassa. Kun pitkä, pukinpartainen isäntä yhdessä Kolvin kanssa tuli verstaaseen, toi käynti vaihtelua sen verran, että käynnin jälkeen saimme arvella, kuka nyt saa sakkoa tai rangaistuksia, jotka käyntiä usein seurasivat. Jotta meitä ei yllätettäisi, sen työläisen, joka rapulla huomasi mestarin, insinöörin tai isännän tulon, oli juostava kiireesti verstaaseen ja ovelta sihistävä ”ssshst!”. Näin jokainen tiesi vaaran uhkaavan, tiesi ryhtyä varotoimenpiteisiin: ankarasti ahkeroimaan.

Kun kello illalla läheni puoli seitsemää, odotettiin kärsimättöminä pillin puhallusta, kilvalla rynnätäksemme portille ja siitä ulos, kohti asuntoa. Täälläkään ei suuresti väriä eikä iloa ollut, mutta olihan siellä sentään vapaampaa kuin tehtaassa.

Mutta loppu tuli tälle värittömälle elämälle.

Vuoden 1904 loppuviikkoina kaikki alkoi muuttua. Tehtaaseen ilmestyi ensin lentolehtisiä ja niiden joukossa sydämiä tulistuttavia lauluja (Työväen marseljeesi, Varshavjankka, Reippaasti tahdissa, veljet). Tulipa jollain ihmeellisellä tavalla, läpikäytävässä kontrollin sivuuttaen, joku puhujakin tehtaaseen. Elämä sai uutta väriä ja sisältöä.

Tulipa eräs kylmä talviaamu, jolloin me pillin puhallusta odottamatta ryntäsimme epätavalliseen aikaan ulos kadulle. Joukolla riensimme Pähkinälinnaan vievälle valtakadulle, siirryimme tehtaalta tehtaalle, Nevan rannalta toiselle ja joukkomme jokaisen tehtaan edessä kasvoi kuin lumivyöry. Sellaista riemuntunnetta, jollaista me nyt tunsimme, emme milloinkaan sitä ennen, harvoin jälkeenkin päin, ole tunteneet. Tämä riento tehtaalta toiselle oli riemukulkua, jota voi verrata vain ensimäisiin vallankumouksen jälkeisiin manifestatsioihin, jolloin kokonainen ihmismeri tuhansia punalippuja liehuttaen lainehti vallankumouksen kehdon, Pietarin kaduilla.

Kolmekymmentä kaksi vuotta on kulunut, mutta vielä ei ole muistista pois kulunut edes se naurettava, mikä silloin mieliä virkisti, nimittäin poliisien kiireellinen piilottautuminen lankkuaitojen suojaan, kun joukkomme mahtavana virtana vyörähti kadulle.

2

Lauantaisin loppui työ tehtaassa kello 2 iltapäivällä. Mutta tänä lauantaina, tammikuun 21 päivänä 1905, tuntui päivä yhtä pitkältä kuin tavallinenkin arkipäivä: haluttiin päästä kuulemaan, mitä sisältää se anomus, joka olisi huomenna vietävä joukolla talvihovin eteen tsaarin luettavaksi. Käsittämätön ilmiö — pappi vallankumousmiehenä — herätti uteliaisuutta; piti lähteä lähimpään ”työväenyhdistykseen”, johon Gapon tulee anomusta lukemaan ja allekirjoituksia saamaan ”Selo Smolenskojessa”, jossain Nevan laivaveistämön ”Semännikovan” lähimailla. Mennäkö huomenna talvihoville vai ei, se asia jäi yhteisesti päättämättä; oli varoitettukin, että ei pitäisi mennä, koska sellaisesta ei mitään hyötyä voi olla. Toiselta taholta varoitettiin, että aseita ei pidä mukaan ottaa, sillä kaikki tapahtuu rauhallisesti: kaupunkipäällikkö on hänen luonaan käyneelle lähetystölle vakuuttanut, että sotaväkeä ei tulla käyttämään. Kulkue voi rauhassa jolua aina hoville asti.

Katsotaanpa, mitä tästä tulee, päättelimme me.

Taisi olla noin yhdeksän aika illalla, kun taaja ”työväenyhdistystä” ympäröivä joukko vilkastui: Gapon oli saapunut. Joukon yli näimme me pari atlassilaista poikaa, pitkätukkaisen, kiihkeästi elehtivän papin, joka synkin värein kuvaili työläisten kärsimyksiä ja esitti tien, jota kulkien ne muka on poistettavissa: on mentävä tsaari-isän luokse, esitettävä tämä anomus, jossa on kirkkain värein työläisten asema kuvattu, pyydettävä osanottoa, vapauksia, lievennystä ja tietysti tsaari, asiain oikean tilan kuultuaan pyyntöihin suostuu, panee suitset virkamiestensä suihin, helpottaa työläisten asemaa, antamalla tehtailijoille määräyksiä työpäivän lyhentämisestä, palkkojen kohottamisesta jne. Suurella kaunopuheisuudella ajoi pappi asiaansa ja paljon oli hänellä innostuneita kuulijoita, sillä ei silloin vielä tietty, että oltiin tekemisissä ohranan agentin kanssa.

Suuren määrän lienee pappi allekirjoituksia tässäkin kokouksessa saanut, mutta me emme edes yrittäneet tunkeutua pöydän ääreen, vaan jo papin puheen aikana jätimme kokouspaikan.

3

Iltahämärä alkoi käydä sakeammaksi. Jo tuntimäärin olemme me seistä törröttäneet keisarin talvihovin kentän laidassa Riemukaaren alla. Meitä on vähän väliä yritetty häiritä. Jo matkalla häirittiin, lyömällä joukkomme hajalle ratsuväen avulla; kierrellen ja kaarrellen vaivoin pääsimme tänne hoville. Täällä ensin upseerit häiritsivät meitä, kun yritimme pysähtyä katselemaan lähemmältä sotilaita, jotka nuotion ääressä käsiään hakaten itseään lämmittelivät kiväärihaasioittensa vaiheilla. Pois ajoivat meidät, eivät antaneet kahden uteliaan pojan töllistellä tsaarin sotilaita, joita oli talvipalatsin kenttä täynnä. Neljä kertaa ryntäsivät ratsumiehet meitä vastaan Riemukaaren luona ja löivät joka kerta meidät pakosalle, jolloin me kipasimme pitkin Nevskiä melkein ratsujen jaloissa, mutta viipymättä käännyimme ympäri, kun ratsutkin kääntyivät ja aivan hevosten hännässä palasimme entisille asemillemme.

Tsaaria ei vain portaille kuulunut. Eikö tuo ryökäle tulekaan, ihmettelimme me. Nälkäkin oli, ja ihmisiä Aleksanderin puiston aitavierellä on jo pahasti survottu ja piesty sapeleillakin. Komedia näyttää muuttuvan tragediaksi. Pois tästä olisi joudutettava.

Mutta toverini on kovin utelias. Kehoittaa katsomaan näytelmää loppuun asti.

Mutta tässä tragediassa tapahtuu murhia vieläkin enemmän kuin Shillerin ensimäisessä tragediassa, jossa siinäkin niitä tapahtui kymmenittäin. Koko tori muuttuu yhdeksi sekamelskaksi. Sapelin kalahduksia seuraavat laukausten kajahdukset. Ampuvat kovilla patruunilla. Hevoset kirmaavat ihmisten päälle. Olemme joutuneet aikamoiseen puuroon, josta on vaikea selviytyä. Kyllä kai nyt jo saa lähteä, jos lähtemään pääsee, sillä ei siitä tsaarin katsomisesta mitään näytä tulevan.

Ja me poistumme kiireen vilkkaa pimeälle Nevskille ja sitä pitkin asemalle, josta junalla matkustamme Farforovin pysäkille Nevskin tullin takana.

Tämä iltapäivä ei enää ollut väritön: ihmisveren punainen väri, joka läikkyi runsaana, teki iltapäivästä historiallisen. Sitä muistellen tehtaassa aloimme me takomaan itsellemme tikareita.

”Niitä vielä tarvitaan”, vakuutti alaverstaan konttorinpuoleisen oven lähettyvillä työskentelevä pitkä, iäkäs, laihanpuoleinen sorvari.

4

Myrskyinen vuosi kului loppuun, kului toinenkin. Seurasi synkkiä taantumusvuosia; moni niistä jätti jälkiä, mutta ei niin syviä kuin eräs toinen historiallinen iltapäivä, jonka elin Venäjänpuoleisella raja-asemalla, Valkeasaaressa 1917 huhtikuussa.

Kiihkeä ihmisaallokko vyörähteli asemalla. Lyhdyt valaisivat laituria, valaisivat punaisia lippuja, joita olivat tuoneet Systerbeckin työläiset ja Rajajoen työväenyhdistyksen jäsenet.

Odotimme pikajunaa, joka toi vallankumouksen sydämeen matkustavaa, ulkomailta saapuvaa Leniniä. Juna saapui, vastaanottajat riemuitsivat hurraten ja lippuja liehuttaen. Käsin kannettiin Lenin vaununportailta aseman ravintolaan, jossa hän ensimäisen puheensa vallankumouksen maaperällä piti. Neljäkymmentä minuuttia, jotka juna asemalla seisoi, eivät riittäneet. Puheensa Lenin supisti, vaikka sanomista hänellä olisi ollut niin paljon. Tahtoivat puhua toisetkin, tahdoin puhua minäkin, mutta arkuus esti. Kielitaitonikin oli niin kovin rajoitettu.

Mutta kun me systerbeckiläisten työläisten pyynnöstä istuimme lippuinemme junaan, jolla he Valkeasaaresta kotiinsa matkustivat, kasvoi minunkin puhujarohkeuteni. Ja yöllä avotaivaan alla pidetyssä Leninin tulolle omistetussa miitingissä Systerbeckin asemalla minäkin vallankumouslaulujen välissä ensimäisen venäjänkielisen puheeni pidin. Sen poliittinen selvyys kuitenkin jättää toivomisen varaa, sillä näytelmäseurat meillä työväenyhdistyksissä vielä siihenkin aikaan korvasivat politpiirejä. Jokainen sai hankkia omin päin poliittiset tietonsa lehdistä ja kirjoista miten osasi.

Tämän historiallisen iltapäivän merkityksen, jolloin me otimme vastaan suurta Leniniä, erinomaisesti karakterisoi repliikissään systerbeckiläinen työläinen, joka minulle junassa sanoi:

”Nyt saapui meille todellinen johtaja!”

21/I—1937.

VIIME TIEDOT

Taistelut Madridista

Lontoo, 20 tammik. (TASS). Kuten Madridista tiedoitetaan, tasavaltalaiset sotajoukot ovat Los Angelesin kukkulan (etelään Madridista, lähellä Jetafia) valloitettuaan tammikuun 19 päivänä nimittäneet sen ''Punaiseksi kukkulaksi''.

Lisätietojen mukaan tasavaltalaiset valloittivat 8 konekivääriä ja paljon muita sotatarpeita 200 vangin lisäksi Los Angelesin valloituksesta. Kapinallisten suorittamat vastahyökkäykset torjuttiin siitä huolimatta, että niitä tuki lähellä Garabanchelia oleva tykistö.

Kertoessaan yksityiskohtia siitä, miten hallituksen sotajoukot valloittivat ''Punaisen kukkulan'', tietotoimisto Reuterin kirjeenvaihtaja kirjoittaa, että tasavaltalaiset etenivät sivustoilla tulen suojassa. Kun tammikuun 19 päivän aamuna alkoi hyökkäys, niin hallituksen sotajoukot kolmen tunnin aikana etenivät 6,5 kilometriä eteläänpäin pitkin Arancuesin tietä. Kukkulan ympärillä olleet kapinallisten juoksuhaudat valloitettiin raivokkaalla taistelulla, joka käytiin rankkasateessa. Kapinalliset joutuivat ristitulen alle kahdelta taholta ja kapinalliset perääntyivät kukkulalle, mutta hallituksen sotajoukot jatkoivat nopeasti etenemistään ja kello 7.30 mennessä pääsivät kukkulan harjanteelle. Vangeiksi otetut 200 kapinallista vietiin kenraali Miajan luokse. Vangit olivat peloissaan, mutta kun Miaja heille lausui: ''Teillä ei ole syytä pelätä. Me emme teistä ketään ammu. Me panemme teidät palvelemaan tasavaltaa'', niin vangit huudahtivat: ''Eläköön tasavalta!''

''Punaisesta kukkulasta'' käytyihin taisteluihin osallistui Thälmannin nim. om. pataljoona.

Biskajan rintamalta

Bilbao, 20 tammik. (TASS). Eilen Biskajan rintamalta hallitusjoukkojen tykistö menestyksellä pommitti Bergarin kaupunkia (Bilbaosta kaakkoon). Jotkut sotatarvetehtaan osastoista on tuhottu. Ordunin rintamaosalla on kapinallisten joukko-osasto yrittänyt tunkeutua tasavaltalaisten alueelle, mutta pakoitettu perääntymään takaisin, jättäen taistelupaikalle paljon kuolleita.

Kapina Espanjan fasistien leirissä

Paris, 20 tammik. (TASS). Madridista tiedoitetaan, että Oviedossa olevien kapinallisten leirissä on puhjennut kapina. Kapinallisten päällystö on ryhtynyt raivokkaisiin toimenpiteisiin kapinan tukahduttamiseksi.

Rautatieliikenteen väliaikainen keskeyttäminen Pogranitshnaja-aseman kautta

Habarovsk, 19 tammik. (TASS) Japanilais-mandshurialaiset viranomaiset ovat Pogranitshnaja asemalla luoneet Grodekovon ja Pogranitshnaja aseman välillä työskenteleville rautatieläisillemme sietämättömät olosuhteet.

Poliisilaitoksessa palvelevat japanilaiset ja valkokaartilaiset ovat suorittaneet rautatieprikaadien tarkastuksia, pitäneet alentavia kuulusteluja ja muutamissa tapauksissa pieksäneet rautatieläisiä. Sovettihallituksen monilukuiset protestit, sekä myöskin kulkulaitosasiain kansankomissariaatin ja Kaukaisen Idän rautatiepäällikön välittömät kääntymiset Mandshurian rautateiden hallinnon puoleen vaatimuksella lopettaa japanilaisten ja valkokaartilaisten toiminnan eivät ole johtaneet myönteisiin tuloksiin, koska paikalliset japanilais-mandshurialaiset viranomaiset jatkavat konfliktien provosoimista SSSR:n kanssa heille kaikilla mahdollisilla aloilla.

Tämän johdosta Kaukaisen Idän rautatien päällikkö tov. Lemberg, kulkulaitosasiain kansankomissariaatin määräyksestä, on saattanut Mandshougon rautatien Harbinin hallinnon tiedoksi, että hän keskeyttää väliaikaisesti liikenteen Pogranitshnaja asemalla niin kauaksi, kuin tällä asemalla ei luoda normaalisia olosuhteita meidän rautatieläisille.

Mandshurialaisten sotajoukkojen liikehtiminen Mongolian rajalla

Tammikuun 7. päivänä Kvantungissa olevan japanilaisen armeijan komentaja antoi tiedonannon, jossa hän syyttää Mongolian kansantasavaltaa siitä, että se on viimeisten viikkojen aikana muka useita kertoja sallinut rajan ylittämisiä Mantshougon rajalla.

Kvantungin esikunnan tiedonannon johdosta on asiaatuntevissa mongolialaisissa piireissä ilmoitettu TASS'in kirjeenvaihtajalle, että mitään rajan rikkomuksia mongolialaisten sotajoukkojen taholta ei ole tapahtunut, vaikka Kvantungin esikunta niin väittää, ja että viimemainitun tiedonanto on pelkkää valhetta. Kvantungin sotilaspäällystö tarvitsi tätä tiedonantoa sitä varten, että olisi voinut osoittaa oikeutetuiksi valmistellut ja viime päivinä suoritetut Mantshougon sotajoukkojen siirtymiset Mongolian kansantasavallan alueelle Buir-Norin järven luona, jossa vuoden 1936 huhtikuusta lähtien on tilanne ollut rauhallinen. Niinpä mongolialaisten rajavartio-osastojen antamien tietojen mukaan tällä raja-alueella olevat Mantshougon joukko-osastot tammikuun 12 päivän aamuna alkoivat liikehtiä etelään ja kulkien Mongolian rajan yli etenivät 40 kilometrin syvyydelle Mongolian kansantasavallan alueella Alyn-Ulan ja Kongor-Undrun vuorille asti. Tammikuun 13 päivänä niiden perässä saapui sinne 10 kuorma-autoa, tuoden 200 sotilasta.

Samana päivänä japanilainen lentokone lensi Uhurte-Nur järven luona 70 kilometrin etäisyydelle Mongolian kansantasavallan alueella.

Tämän johdosta Mongolian hallitus lähetti Mandshurian hallitukselle noottin ja vaati Mongolian alueelle tunkeutuneiden mandshurialaisten sotajoukkojen viipymätöntä poisviemistä, asettaen Mandshurian hallitukselle edesvastuun mahdollisista selkkauksista siinä tapauksessa, jos tällaisista toimista ei viipymättä tehdä loppua.

Saksan ja Italian väliset neuvottelut

BERLIN, 18 tammik. (TASS). Saksan sanomalehdistö edelleenkin alleviivaa sitä poliittista merkitystä, joka Göringin vierailulla Roomassa on. Tänään sanomalehdet julkaisevat Göringin puheen, jonka hän on pitänyt Roomassa Saksan edustajistossa Mussolinin kanssa käymänsä keskustelun jälkeen. Tässä puheessa Göring alleviivasi, että Europpa entistä enemmän jakautuu kahteen leiriin, jonka yhteydessä Saksan ja Italian yhtymisen perustana on se, että niillä on ''yhteiset viholliset''.

Tavattoman kirkkaasti valaisee Roomassa Saksan ja Italian välillä käytäviä neuvotteluja Göringin äänenkannattaja ''National Zeitung''. Sanomalehti pääkirjoituksessaan sanoo, että Europan politiikan painopiste lähitulevaisuudessa tulee siirtymään Berliniin. ''National Zeitung'' paljon merkitsevästi selvittää: ''Kehityksen poliittisen linjan on palattava siihen lähtökohtaan, siihen paljon lupaavaan englantilais-saksalaiseen merisopimukseen, johon tämä yhteinen linja aikoinaan katkesi''. Edelleen sanomalehti mielistelee Ranskaa: ''Me tervehtisimme, jos sitä linjaa, josta Roomassa puhutaan, voitaisiin jatkaa toisaalta aina Parisiin asti''.

Tämän yhteydessä Göringin äänenkannattaja ei salaa toiveitaan siitä, että Englanti nyt on taipuvaisempi keskusteluihin: ''Lontoossa tänään ehkä ei enään niin kovin painosteta sitä, että läntinen sopimus sovellutettaisiin itäeuropalaisten probleemien mukaiseksi''.

Göringin keskustelujen peruskysymykseksi Roomassa, kuten sanomalehtikirjoituksesta selviää, jää edelleenkin Espanja. ''Espanjassa tällä hetkellä on vaaran pääpesäke'' — alleviivaa ''National Zeitung''.

Hitleriläisten toiminta voimistuu Itävallassa

PRAG, 18 tammik. (TASS). Tshekkoslovakian tietotoimiston wieniläinen kirjeenvaihtaja tiedoittaa hitleriläisten toiminnan elpymisestä Itävallassa. Kirjeenvaihtajan sanojen mukaan Itävallan hallituksen joku aika sitten julistama armahdus fasisteille ei vain ole vapauttanut vankiloista yli 18 tuhatta hitleriläistä, vaan on myöskin antanut heille mahdollisuuden uudistaa illegaalisen työnsä. Nyt hitleriläiset pyytävät Itävallan viranomaisilta lupaa saada järjestää uusia yhdistyksiä. Monissa tapauksissa hitleriläisten nämä pyynnöt on jo tyydytetty. Niinpä Gratsissa, kuten on jo tiedoitettu, on muodostettu Saksan fasismin kannattajien julkinen järjestö ''Ostmerkischer Volksferein''. Tämä järjestö tulee muodostamaan haaraosastojaan Itävallan toisillekin paikkakunnille. Itävallan hallitus on myöskin luopunut ''Turne frein''-järjestön kontrolloimisesta. Kuten tunnettua, Itävallan hallitus aikoinaan lakkautti useita tällaisia järjestöjä niiden hajoittavan toiminnan johdosta.

Kapinalliset pommittavat Barcelonaa

Lontoo, 18 tammik. (TASS). Tammikuun 18 päivän vastaisena yönä kapinallisten sotalaiva pommitti Barcelonaa. Hälyytysmerkin mukaan kaikki valot kaupungissa sammutettiin ja väestö järjestyneesti sijoitettiin ennakolta varustettuihin suojiin.

Laivalta ammuttiin 30 laukausta. Hallituksen patterit avasivat tulen, jonka jälkeen laiva pakeni.

Sovettiliiton prokuratuurissa

Sisäasiain kansankomissariaatin elimet ovat nyt päättäneet tutkimukset trotskilaisen "Paralleelisen keskuksen" asiassa, järjestön, johon kuuluvat **J. L. (G. L.) Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokoljnikov** ja **L. P. Serebrjakov**, ja joka emigratsiossa olevan L. Trotskin ohjeiden mukaisesti perustettiin vuonna 1933 jo toimineen trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen rinnalle, johon kuuluivat **Zinovjev, Kamenev, Smirnov, Mratchkovskij** ym.

Tutkimuksessa on saatu selville, että "Paralleelinen keskus" L. Trotskin suoranaisten ohjeiden mukaisesti järjesti diversanttija terroristisia ryhmiä, jotka useissa tuotantolaitoksissa, erikoisesti puolustusmerkityksen omaavissa, järjestivät tuhoamis- ja diverssio (hajoittamis)-tekoja ja valmistelivat terroristisia tekoja NKP(b):n ja sovettihallituksen johtajia vastaan. Nämä samat ryhmät L. Trotskin ja "Paralleelisen keskuksen" suoranaisten ohjeiden mukaisesti suorittivat myöskin spionitoimintaa muutamien ulkolaisten valtioiden hyväksi.

Tutkimuksessa on saatu selville, että "Paralleelisen keskuksen" ja trotskilaisen järjestön muiden jäsenien, jotka tämän asian yhteydessä on vedetty syytettyinä edesvastuuseen, rikollinen toiminta oli suunnattu SSSR:n sotilasmahdin heikentämiseen, SSSR:ää vastaan valmisteltavan sotahyökkäyksen jouduttamiseen, ulkomaalaisten agressorien avustamiseen SSSR:n alueen valloittamiseksi ja jakamiseksi, sovettivallan kukistamiseen ja kapitalismin ja porvariston vallan palauttamiseen Sovettiliitossa.

Asiasta vedetään oikeudelliseen edesvastuuseen seuraavat henkilöt: **J. L. (G. L.) Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokoljnikov, L. P. Serebrjakov, N. I. Muralov, J. A. Livshits, J. N. Drobnis, M. S. Boguslavskij, I. A. Knjazev, S. A. Rataitshak, A. O. Norkin, A. A. Shestov, M. S. Stroilov, I. D. Turok, I. I. Grashe, G. E. Pushin** ja **V. V. Arnold**.

Asiaa tulee käsittelemään Sovettiliiton Korkeimman oikeuden sotilaskollegio kuluvan vuoden tammikuun 23 päivänä.

Proninan murhaajat tuomittu

Melekess, 20 tammik. (TASS). Tammikuun 20 päivänä kello 20.25 RSFSR:n Korkeimman oikeuden sessia tov. **Rukavitsynyin** puheenjohdolla langetti tuomion Yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen edustajan Maria Vladimirovna Proninan murhaamisasiassa.

Proninan murhaajat — **Rozov, Fedotov** ja **Jecherkin** kansanvihollisina on tuomittu korkeimpaan rangaistukseen — ammuttaviksi — takavarikoimalla heiltä kaiken omaisuuden. Bandiittien apurit: **Karpov** ja **Antonina Guljajeva** on tuomittu kumpikin menettämään vapautensa 10 vuodeksi, sekä takavarikoitu omaisuus, Mihail Guljajev on tuomittu 6 vuodeksi ja takavarikoitu omaisuus.

Karpovilta, Guljajevilta ja Guljajevalta on evätty poliittiset- ja kansalaisoikeudet 5 vuodeksi sen jälkeen kun he ovat vapautuneet.

Tuomio on lopullinen, eikä siitä voida valittaa.

Pushkinin nimellä oleva ent. Boldinskin lehmuspuisto (Gorjkin alue) Sojuzfoto.

Metsän stahanovilaisten neuvottelu

Karhumäki, 20 (Karel-TASS). Tammikuun 17 päivänä oli Karhumäellä (VIK:n) metsätyöläisstahanovilaisten — jännesahamestarien neuvottelu. Parhaat rekordimetsätyöläiset kertoivat neuvottelussa kokemuksistaan jännesahan käytössä. "Jännesaha helpoittaa metsätyömiehen työtä ja huomattavasti kohottaa tuloksia" — ilmoittivat kaikki puheissaan. Kombinaatin Vedenjakajan lespromhoosin stahanovilainen **Sysojev** on kohottanut työntuottavaisuutensa 22 kiintokuutiometriin paivässä, **Vera Formandshuk** (Urosjärven lespromhoosi) 18, **Kolesnikov** samalta punktilta 20, **Kolunov** (Äänisen lespromhoosi) — 38 kiintokuutiometriin. Neuvottelun osanottajat tekivät keskenänsä sopimuksen, haastaen avoimessa kirjeessään kaikki VIK:n stahanovilaiset ja udarnikat täyttämään metsätöiden vuositehtävän lokakuun vallankumouksen 20:nteen vuosipäivään mennessä.

Onegan tehdas liittynyt Yleisliittolaiseen tuotantolaitosten kilpailuun

Näinä päivinä oli Onegan tehtaalla tuotannollinen konferenssi, jossa käsiteltiin Mariupolin metallurgistahanovilaisten vetoomus ja konkreettiset sitoumukset v. 1937 tuotantoplaanin täyttämistä varten.

Onegalaiset sitoutuivat valmistamaan ensiluokkaisia koneita, järjestämään koneiden laskun stahanovilaiseksi, säästämään metallia, erikoisesti värillisiä.

Sosialistisen kilpailun pohjalla onegalaiset sitoutuvat kuluvan vuoden tuotanto-ohjelman — valmistaa tuotteita 21,8 milj. ruplan arvosta — täyttämään Lokakuun XX vuosipäivään mennessä.

Onegan tehdas haastaa Arkangelin konerakennustehtaan sosialistiseen kilpailuun v. 1937 plaanin täyttämisessä. (Karel-TASS).

Obligatsioiden vaihto rajoneissa

Vieljärvi, 20 (Karel-TASS). Vieljärven rajonissa on päättynyt obligatsioiden vaihto. Niitä on vaihdettu 270.000 ruplan arvosta. Voittoja on suoritettu 5.000 ruplaa.

* * *

Karhumäki, 20 (Karel-TASS). Obligatsioiden vaihto sujuu rajonissa hyvin. Tammikuun 15 päivään mennessä oli vaihdettu 4.387.440 ruplan arvosta. Vaihto on päättynyt 10 selsovetissa. Vaihdon yhteydessä on maksettu voittoja 58.922 ruplaa. Useat voitoista on langennut vuosia sitten.

Kirjeisiimme vastataan

Pain traktoribaasan työläinen tov. L. TAKKINEN lähetti "Punaisen Karjalan" toimitukselle kirjeen ja pyysi kiinnittämään vakavaa huomiota Äänisenrannan rajonin Lehtiniemessä sijaitsevaan suomenkielisen koulun internaattiin, jossa johdon huolimattomuuden vuoksi on elämä sietämätöntä.

Toimitus kääntyi asian johdosta Valistusasiain kk:n puoleen ja sai vastauksen, jossa alkeiskouluhallinnon päällikkö tov. PJATUNIN tiedoittaa, että valitukset ovat osoittautuneet oikeiksi. Koulun tirehtöörille tov. HOLOPAISELLE on annettu muistutus. Tutkimusaktissa esitetyt epänormaalisuudet on velvoitettu viipymättä poistamaan.

"TOIMETTOMUUTTA JA BYROKRATISMIA NISKAN POSTISSA"

Meille on valitettu, että Kiestingin rajonin Niskan postiagentti MATRO NIKITINA on suhtautunut tehtäviinsä erittäin leväperäisesti. Tämän johdosta kirjoitimme Kiestingin rajonin yhteysosastolle, joka tiedoittaa, että mainittu postiagentti on vapautettu tehtävistään ja hänen tilalleen on asetettu toinen työntekijä.

"OPETTAJA, JOKA EI SUORITA TEHTÄVIÄÄN"

Valistusasiain kk tiedoittaa, että opettaja PAVLOVALLE on annettu varoitus hänen huolimattomasta käyttäytymisestään opetustyöhön ja pidätetty osa kuukausipalkasta rokuliajalta.

"TYÖSSÄ SAATAVA KÄÄNNE AIKAAN"

Tällä otsikolla julkaistun kirjoituksen sekä "Ken on vastuussa yhteiskunnallisen omaisuuden ja varojen tuhlauksesta" kirjeen johdosta käännyimme "Karellesin" puoleen, jonka kolmikko tiedoittaa, että kaikki kirjeissä esiintuodut asiat ovat todenmukaisia. Kolmikko on ryhtynyt asianomaisiin toimenpiteisiin poistaakseen puutteellisuudet.

Uusia ilmailukaadereita

Karhumäki, 20 (Karel-TASS). Näinä päivinä kokoontui Karhumäellä talousjärjestöjen johtajain, puolue- ja ammattiliitto-organisaattorien neuvottelu osanotosta ilmailuklubin työhön. Neuvottelussa antoivat johtajat konkreettisia lupauksia ilmailukaaderien kasvattamiseksi. Nyttemmin on rajonin lespromhoosi tehnyt ilmailuklubin kanssa sopimuksen yhden lentäjän, kahden planeristin, kuuden parashutistin ja lentoteknikon kouluuttamisesta. Lespromhoosi on liityttyään ilmailuklubin juriidiseksi jäseneksi suorittanut sille jäsenmaksun.

Luento hiihto- ja mäenlaskuurheilusta

Tammikuun 21 päivänä kello 6 illalla on Keskuskulttuuritalon luentosalissa urheiluaktiiville luento **hiihto- ja mäenlasku-urheilusta**. Luennon pitää Leningradin fyyskulttuuri- ja urheilukomitean hiihto- ja mäenlaskusektsian puheenjohtaja tov. **Maier**. (Karel-TASS).

Vastaava toimittaja
K. VENTO

☆ Urho Ruhanen ☆

Piirteitä A. S. PUSHKININ elämästä

Jatkoa N:o 14.

Etelässä

Heti tultuaan Jekaterinoslaviin sairastui Pushkin kuumeeseen. Hän makasi täydellisessä yksinäisyydessä ilman lääkärin apua, kun hänet tästä tilasta tapasi kenraali Rajevskin perhe, joka oli matkalla Pietarista Kaukaasiaan. Kenraali Rajevskij oli vuoden 1812 sodan sankari. Hänen poikansa Aleksander ja Nikolai vaikuttivat suuresti Pushkiniin, Pushkin oli ollut jo aikaisemmin tuttava heidän kanssaan. Rajevskit pyysivät Inzovilta, että Pushkin pääsisi heidän matkaansa ja tuloksena oli, että Pushkin lähti Rajevskien matkassa ensin Mineraalilähteille ja sieltä Krimille. Pushkin pysähtyy Krimillä furzugiin ja matkustaa sitten koko Krimin etelärannikon Rajevskien kanssa. Sillä aikaa kun Pushkin lepäsi Kaukaasiassa ja Krimillä, muutti kenraali Inzov virastoineen Kishineviin. Tänne asettuu myöskin Pushkin syyskuussa vuonna 1820.

Pushkinin päällikkö kenraali Inzov oli hyväsydäminen ihminen. Hän ei estänyt Pushkinia harjoittamasta kirjallista työtään. Pushkin, eläessään Kishinevissa ei lakannut seuraamasta sisäisen ja ulkoisen politiikan kysymyksiä.

Kishinevissa asui kenraali Orlov, joka oli salaisen dekabristien järjestön jäsen, ja Pushkin oli tämän kanssa tekemisissä. Kishinevissa tutustuu Pushkin myöskin dekabristien suurimpaan toimihenkilöön — Pesteliin. Pushkin teki matkoja Kamenka- nimiselle maatilalle, jossa järjestettiin dekabristien Eteläisen liiton kokouksia. Täten Pushkin joutuu hyvin läheiseen yhteyteen dekabristien kanssa. Dekabristien järjestön jäsen ei Pushkin kuitenkaan ollut koskaan. Tämä on selitettävissä sillä, että dekabristit eivät halunneet Pushkinia järjestönsä jäseneksi kolmesta syystä: 1) dekabristit eivät halunneet asettaa Pushkinia vaaralle alttiiksi, sillä he näkivät, että Pushkin voi tehdä kirjallisella työllään suuremman palveluksen heidän asialleen; 2) dekabristit eivät luottaneet Pushkinin luonteeseen täydellisesti, ajatellen että Pushkin voi tulistuessaan antaa salaisuuden ilmi; 3) Pushkinia seurattiin erikoisesti, sillä hänhän eli karkoitettuna etelässä. Mutta jos Pushkin ei ollutkaan dekabristien järjestön jäsen, eikä tietoinen sen olemassaolosta, oli hän aatteellisesti heitä hyvin lähellä ja hänen runonsa otettiin dekabristien keskuudessa omina ja suurenmoisina vastaan.

Muuten etelä vaikuttaa Pushkiniin vapauttavasti. Hän näkee eteläisen elämän pääkaupunkien ahtaan yhteiskunnallisen ilmapiirin vastakohtana. Täällä hän kiinnostuu englantilaisen runoilijan Byronin, ranskalaisen Chenierin ja Rousseaun tuotantoon. Pushkin tervehtii tällöin Kreikan taistelua riippumattomuutensa puolesta.

Tällöin kirjoittaa Pushkin kuuluisat romanttiset runoelmansa, joissa merkittävänä esiintyy myöskin realistinen aines. Huomattavimpia Pushkinin eteläisiä runoelmia ovat "Gavriliada", "Kaukaasian vanki", "Bahtshisarain suihkulähde", "Mustalaiset" ja täällä hän aloittaa kirjoittaa runomuotoista romaaniaan "Jevgenij Onegin". Dekabristit ja kaikki edistyksen edustajat tervehtivät näitä tuotteita.

Kun vuonna 1823 runoilija menettää toivonsa päästä Pietariin ja ulkomaille pakeneminenkin näyttää mahdottomalta, asettuu hän virkaan europalaiseen Odessaan. Hänen päällikökseen tulee kenraalikuvernööri kreivi Vorontsov. Pushkin joutuu täällä virkatehtäviin, josta saa palkkaa 58 ruplaa kuussa, ja kun hän elää kaupungin ylhäisön piireissä näiden elämää, joutuu hän aineellisesti kokolailla tukalaan asemaan. Hänen on hankittava elinmahdollisuutensa kirjallisella työllä. Aatelisto alkoi häntä tästä pilkata. Miten aatelinen mies, sanottiin hänelle, voi runoilla rahasta. Pushkin vastasi: "Ei innoitusta myydä, mutta käsikirjoituksen kylläkin myydä voi".

Kreivi Vorontsov piti Pushkinia tavallisena virkamiehenä. Heidän välinsä kärjistyivät. Sitäpaitsi Vorontsov oli mustasukkainen Pushkinille kauniin vaimonsa vuoksi. Kuvaavana näistä heidän suhteistaan on Pushkinin epigrammi Vorontsovista, joka kuuluu:

Puolimylord, puolisaksa.
Puoliviisas, puolipölkkypää,
Puolilurjus — vuottaa jaksa:
Täydelliseks tulla ennättää.

Alentaakseen Pushkinia päätti Vorontsov kerran lähettää runoilijaneron komennukselle — tiedustamaan heinäsirkkojen tekemää tuhotyötä uestissa ja toimenpiteitä taistelussa näitä vastaan. Tämä "komennus" loukkasi kovasti Pushkinia ja hän aikoi ensin tästä kieltäytyä, mutta lähti kuitenkin. Pushkin on komennusaikansa uestissa ja palattuaan sieltä löytää Vorontsov tyhjien asiapapereiden joukossa yhden, johon on kirjoitettu "raportti":

Sirkkaparvi lenteli ja lenteli
ja jo istumassa nähtiin,
ympärilleen katseli ja kaiken söi,
taas uudelleen siipiänsä löi
ja lentoon lähti.

Palattuaan komennukselta pyysi Pushkin virkaeroa. Vorontsov halusi myöskin vapautua alistumattomasta runoilijasta ja asian ratkaisi se, että poliisi oli saanut käsiinsä Pushkinin lähettämän erään kirjeen, jossa Pushkin oli mm. kirjoittanut:

"Otan puhtaan afeismin (s.o. ateismin) tunteja. Täällä on eräs englantilainen kuuro filosofi, ainoa järkevä afeisti, jonka olen tavannut. Hän on kirjoittanut 1.000 sivua todistaakseen, ettei voi olla järkiolentoa, joka olisi luonut maailman ja johtaisi sitä, kumoten samalla heikot todistukset sielun kuolemattomuudesta. Systeemi ei ole niinkään lohdutava kuin usein ajatellaan, mutta onnettomuudeksi eniten todenmukainen."

Jumalattomuutta pidettiin tsaari-Venäjällä valtiollisen rikoksen veroisena ja Pushkin saa uuden karkoituksen. Pushkin lähetetään Aleksanteri I määräyksestä isänsä maatilalle Mihailovskiin maallisen ja kirkollisen vallan valvonnan alaiseksi. Pushkin saa määräyksen 30 päivänä heinäkuuta vuonna 1824 poistua Odessasta, tämä määräys oli hänen itsensä allekirjoitettava ja se kuului:

"Allekirjoittanut täten lupautuu Odessan kaupunginpäällikön antaman marshruutin mukaan viivyttelemättä matkustamaan Odessasta määräpaikkaan Pskovin kuvernementtikaupunkiin pysähtymättä missään matkalla omin luvin ja Pskoviin saavuttua ilmoittautumaan herra kansalaiskuvernöörille.

Kollegiosihteeri
Aleksander Pushkin."

Mihailovskissa

Pushkin saapuu Mihailovskiin elokuun 9 päivänä. Lähes kaksi vuotta hän viettää maaseudulla täydellisessä yksinäisyydessä vanhan hoitajattarensa Arina Rodionovan seurassa. Hän seurustelee talonpoikaiston kanssa, ratsastelee ja iltaisin kuuntelee hoitajattarensa kertomia satuja. "Mikä kauneus sisältyykään näihin satuihin! — kirjoitti hän ystävilleen. — Jokainen niistä on runoelma..." Pushkin jatkaa hedelmällistä kirjallista työtään päättäen täällä jo etelässä aloittamansa "Mustalaiset", vuonna 1825 kirjoittaa hän draamansa Boris Godunov ja jatkaa Jevgenij Oneginin kirjoittamista.

Tammikuussa vuonna 1825 käy Mihailovskissa tapaamassa runoilijaa hänen vanha lyseotoverinsa Ivan Ivanovitsh Puschin, energinen dekabristien Pohjoisen liiton jäsen. Heidän välillään sukeutui keskustelu salaisesta liitosta, josta Pushkin ei tähän mennessä yleensä mitään tietänyt. Nyt hänelle palautuivat mieleen eteläiset suhteensa Nikolai Rajevskiin ja muihin dekabristijärjestöön kuuluviin henkilöihin.

Mihailovskissa on Pushkin silloin, kun Pietarissa joulukuun 14 päivänä v. 1825 tapahtuu dekabristien kapina. Runoilijaan vaikuttaa kapina syvällisesti. Myöhemmin piirteli Pushkin käsikirjoitustensa marginaaleille hirsipuun kuvia ja kirjoitti alle "minunkin olisi voinut käydä noin".

Tsaarin ja santarmien holhottavana

Marraskuussa vuonna 1825 oli kuollut Aleksanteri I ja valtaistuimelle hänen tilalleen oli noussut Nikolai I. Pushkin toivoi tsaarien vaihdoksen seurauksena itselleen vapautusta ja lähettää anomuksenkin, mutta vastausta ei kuulu ennenkuin vuonna 1826. Syyskuun 3 päivänä 1826 saapui Mihailovskiin sotilashenkilö, joka otti Pushkinin mukaansa. Tämän kanssa ajoi Pushkin Moskovaan, johon saapui syyskuun 8 päivänä. Ja jo samana päivänä hänet esitellään Nikolai I:lle. Tsaarin ja runoilijan välillä sukeutui pitkä keskustelu.

Tsaari kysyi: — Pushkin, olisitko sinä osallistunut joulukuun 14 päivän tapahtumiin, jos olisit ollut Pietarissa?

Pushkin vastasi rohkeasti: — Ehdottomasti, hallitsija. Kaikki minun ystäväni olivat salaliitossa ja minä en olisi voinut olla osallistumatta siihen. Ainoastaan poissaolo pelasti minut.

Syntyy paussi, jonka jälkeen imperaattori jatkaa kyselyään:
— Mitä sinä nyt kirjoitat?

— En juuri mitään, sensuuri on kovin ankara.

— Miksi sinä sitten kirjoitat sellaista, jota ei sensuuri laske?

— Sensuuri ei laske kaikkein viattomimpiakaan tuotteita.

— Hyvä on, minä käyn itse sinun sensuuriksesi. Lähetä minulle kaikki, mitä kirjoitat.

Keskustelun jälkeen kuljetti imperaattori kädestä liikutetun Pushkinin kabinetistaan ja sanoi odotushuoneessa olevalle hoviväelleen: — Herrat! Kas tässä uusi Pushkin, unohdamme entisen.

Mutta nämä sanat olivat vain sanoja, Pushkinista ei tullut kovinkaan uutta. Hänestä ei tullut Derzhavinia, ei Karamzinia eikä Zhukovskia.

Pushkin saa vapauden ja alkaa asua Moskovassa. Moskova ottaa hänet suurena vastaan. Kokouksissa ja baaleissa hän kiinnitti kaikkien huomion. Yhtämittaa oli hänellä vieraita ja koko kaupunki oli kiinnostettu hänen persoonastaan.

(Jatkuu.)

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б) адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-195 Заказ № 249 — Тираж 7.150 экз.